சாலமோனராசாவின

வாககியஙகள

கிறிஸததுபிறநத

௲௮௱௯ வருஷததில

தரஙகனபாடியில

மிசயோன அசசுககூடததில

பதிககபபடடது

Serfojee Raja

PROVERBIA SALOMONIS

REGIS

TRANKENBARIÆ

Sumptibus

Missionis Regio Danicæ

1806.

சாலோமோனின வாக கியஙகள.

௧. அதிகாரம.

ஞானததை ககறகவும பாவிகளின கூடட ததை விடடு விலகவும புததிசொனனது.

ஞானததையுங கலவியையும அறிநது புததியின வாறதைகளை உணர்நது।

௨. விவேகம நீதி ஞாயம நிதானமெனறது களின கல்வியை யேர்ததுககொளவதறகும।

௨௫: சஙகீதம. ௨௧.

௩. பேதைகளுககு விஞைவையும வாலிபருககு அறிவையும நிதானவையும உணடாககுவதறகும।

௪. தாவீதின குமாரனும இஸரவேலின ராசாவுமாகியசாலோமோன எழுதின வாககியஙகள.

௫. ஞானமுளளவன கேடடு உபதேசததில அதிகபபடுவான.

௬. உணர்வுளளவன வாககியததையும அதின அறததையும ஞானிகளின சொறகளையும அதுகளின புதை பொருளகளையும உணர திறமையை அடைவான.

௭. கறததருககு பயபபடுதல அறிவின துவககம நினமோடர் ஞானததையுங கலவியையும அசடடைபண்ணுகிறார்கள. ௯: ௰.

௱௰௧: சஙகீதம. ௰.

௮. என மகனே உனதகபபனின புததியை நீ கேடடு உனதாயின போதகததை நிகழாதிரு.

௬: அதி. ௨௰.

௯. ஏனெனில அதுகள உன தலைககு நேததியான முடியும உன கழுததுககு சசரபபளிகளுமாயிருககும. ௪: அதி. ௯.

௰. என மகனே பாவிகள உனககாசைபபத

ஙகா

௨. சாலொமோனின வாககியஙகள.

ஙகாணபிததால ரெசியாதே. ௪: அதி. ௰௪. ௰௫.

௰௧. எஙகளோடே கூடவா நாம ரெததத்து சடு பபதிவிருநது குததமறறவர்களை முகாநதிரமிலலாமல தாபபுககொணடு

௰௨. அவர்களை பாதாளததை போல உயிரோடேயுங குழியில இறஙகுகிறவர்கள முழுங்கபடுகிறதுபோல முழுதாகவும முழுஙகுவோமாக.

௰௩. விலையேறபபெறற சகலவித ஆஸதியையுங கணடடைவோம. நமமுடை வீடுகளை கொளளையால ரெபபுவோம.

௰௪. எஙகளோடே யேகபஙகாளியாயிருபபாய நமககெலலாம ஒரே பையிருககும எனறவர்கள சொனனால:

௰௫. என மகனே நீ அவர்களோடே வழிநடவாமல உனகாலை அவர்கள பாதைககு விலககமாயககாக.

௰௬. ஏனெனில அவர்கள காலகள பொலலாபபுககோடி ரெததஞசிநதுகிறதுககு ததீபுரிககுது. ஏசாய. ௫௯: ௭. ரோமர். ௩: ௰௫.

௰௭. எநத சகாதியுமான பறவையின கணகளுககு முனபாகவோ வலைவிரிதாவாய விரிககபபடும.

௰௮. இவர்களோ தஙகளுடைய ரெததததுககுப பதிவுந தஙகளுடைய ஆததுமததுககு ஒளிவுமாயிருககிறார்கள.

௰௯. பொருளாசை கொளளுகிற எவனுடைய வழிகளும அபபடியிருககும அது தன ரேசமானகளின ஆததுமததை சசிககக ககொளளும.

உனனத ஞானம நயமும பயமுமாய கூறும வாககியஙகள.

௨௰. உனனத ஞானம வெளியிலே கூபபிடடு வீதிகளில தன சததததை காடடி.

௮: அதி. ௧—௫.

௨௰௧. சநதடியுளள தெருககளின முகனையிலும ஒலிமுகவாசலகளிலுங கூபபிடடு படடணததில

த்திலே தன வசனஙகளை சசொலலி யுரைக்கிற தாவது.

௨௨. பேதைககளே நீஙகள பேதமையை சசினேகிப்பதும சககந்தககாரர் சககந்தத்தை விருமபுவதும மதிகேடர் அறிவை பபகைப்பதும எநதமட்டுமிருககும.

௨௩. நமமுடை கடிநது கொளளுதலுககு ததிருமபுஙகொள்ள இதோ நமமுடை ஆவியை உஙகளுககூற்றி நமமுடை வாரத்தைகளை உஙகளுககு அறிவிபபோம.

௨௪. ஆனால நாம கூபபிட்டும நீஙகள கேடக மாட்டோமெனகிறபடியினாலும நமது கையை நாம நீட்டியுங கவனிக்கிறவன இலலாமலப போயது. யெசா. ௬௫: ௰௨. ௬௬. அதி. ௪. யெரே. ௭: ௰௩.

௨௫. நீஙகள நமமுடை ஆலோசனையை யெலலாந்தளளி நமமுடை கடிநது கொளளுதலை விருமபாமல பபோனபடியினாலும

௨௬. நாமும உஙகள ஆபத்திலே நகைத்து நீஙகள பயபபடுஙகாரியம வருமபோது ஆகடியம பணணுவோம. ௫. மோசே. ௨௮: ௬௩.

௨௭. நீஙகள பயபபடுஙகாரியங கொநதளிப்பைப்போலே வநது உஙகள ஆபத்து பெருஙகாததைப்போலே அணுகி உஙகள மேலே நெருககமும இடுககமும நேரிடுமபோது தானே.

௨௮. அபபோ அவர்கள நமமை நோககிக கூபபிடடுமம நாம உததரவு கொடாதிருபபோமகாலமே நமமை த்தேடியும நமமை க்காணாதிருபபார்கள. யெசா. ௫௯: ௨.

௨௯. அவர்கள அறிவை பபகைததது கரததருககு பயபபடுதலை ததெரிநது கொளளாமல பபோனததுககு வதிலாககததானே.

௩௰. நமமுடை ஆலோசனையை விருமபாமல நமமுடை கடிநது கொளளுதலை எலலாம அசடடைபணணினார்கள.

௩௧. ஆகையால தஙகளுடைய மார்க்கத்தின

பலனைத் தின்று தாங்கள் ஆலோசனைகளினாலே திருத்தியாவார்கள்.

௩௨. ஏனென்றால் பேதைகளின் மாறுபாடு அவர்களைக் கொன்று மோடரின் நிர்விசாரம் அவர்களை அழிக்கும்.

௩௩. நம்முடைசொற்கேட்கிறவனோ பயமற்றுத் தாபரித்துத் தீங்குடைய திகிலில்லாமல் சுகமாயிருப்பானென்கிறது. யேசா. ௩: ௰௬.

௨. அதிகாரம்.

கள்ள வழிகளுக்குத் தப்புவிக்கும் ஞானத்தைத் தேட ஏவினது.

என்மகனே நீ உன்செவிகளை ஞானத்துக்குச் சவனிக்கப்பண்ணி உன் இருதயத்தை உணர்வுக்குச் சாய்க்கும்படியாய்,

௨. என் வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொண்டு என் கற்பனைகளை உன்னிடத்திலே பத்திரப்படுத்தி,

௩. புத்தியை வாவென்று கூப்பிட்டு உணர்வை அழைக்க உன்சத்தத்தை உயர்த்தி, யாக. ௪. ௫.

௪. அதை வெள்ளியைப்போலே தேடி அதைப் புதையல்களைப்போலே ஆராய்ந்தாயானால்,
மத். ௰௩: ௪௪.

௫. அப்போ கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலை உணர்ந்து பராபரனை அறியும் உணர்வைக் கண்டடைவாய்.

௬. ஏனென்றால் கர்த்தர் ஞானத்தைத் தருகிறார் அவர் வாக்கினாலே அறிவும் உணர்வும் வரும்.

௭. அவர் செம்மையானவர்களுக்கென்று மெய்ஞ்ஞானத்தை வைத்து வைத்து உத்தமமாய் நடக்கிறவர்கள் நியாயத்தின் பாதைகளைக் காக்க அவர்களுக்குக் கேடகமாயிருந்து,

௮. தம்முடைய பரிசுத்தவான்களுடைய வழியைக் காக்கிறார்.

௯. அப்போ நீதியையும் நியாயத்தையும் நேர்நிதானங்களையுஞ் சகல நல்வழியையும் உணர்வாய்.

௰. ஞானம் உன் இருதயத்திலே வந்து அறிவு உன் ஆத்துமத்துக்கு இன்பமாகும் போது,

௰௧. நல்யோசனை உன்னைப் பத்திரம் பண்ணி, புத்தி உன்னைத் தற்காக்கும்,

௰௨. உன்னை ஆகாத வழிக்கும் மாறுபாடுகளைப் பேசுகிற மனுஷனுக்கும்.

௰௩. இருளான வழிகளில் நடக்கச் செம்மையான பாதைகளை விட்டு,

௰௪. தீங்கு செய்ய மகிழ்ந்து, பொல்லா மாறுபாடுகளின் மேல் களிகூருகிறவர்களுக்கும்

௰௫. கோணலான வழிகளில் நடந்து தங்கள் பாதைகளில் நேர்வழியை விலக்கிறவர்களுக்கும் உன்னைத் தப்புவிக்கவும்,

௰௬. தன் வார்த்தைகளால் இச்சகம் பேசுகிறவளும்,

௰௭. தன் இளவயதின் அதிபதியை விட்டுத் தன் பராபரனுடைய உடன்படிக்கையை மறக்கிறவளுமான வேற்றுப்பெண்சாதிக்கும் புறஸ்திரீக்கும் உன்னைத் தப்புவிக்கவுந்தானே. ௯: அதி. ௨௫. ௨௬.

௰௮. ஏனென்றால் அவள் வீடு சாவுக்கும் அவள் பாதைகள் மரித்தவர்களுக்கும் நேராகச் சாயுது. ௫: அதி. ௫.

௰௯. அவளண்டைக்குப் பிரவேசிக்கிற யாவரும் திரும்பாமலும் சீவனுடைய பாதைகளில் வந்தேறாமலும் போறார்கள்.

௨௰. ஆகையாலே நீ நல்லவர்களின் வழியிலே நடந்து நீதிமான்களின் பாதைகளைப் பிடித்திருப்பாயாக.

௨௰௧. ஏனென்றால் செம்மையானவர்கள் பூமியிலே வாசம்பண்ணி உத்தமர் அதில் வைக்கப்படுவார்கள். சங். ௩௭: ௯—௰௧. மத். ௫: ௫.

௨௰௨. ஆகாதவர்களோ பூமியிலிராதபடிக்கு வேரறுப்புண்டு துரோகிகள் அதிலிராதபடிக்குப் பிடுங்கப்படுவார்கள்.

௩. அதிகாரம.

அபபுறம மெஞஞானததின உபதேசததையும
பிரயோசனததையுஞ சொனனது.

என மகனே என உபதேசததை மறவாயாக என கறபனைகளை உன இருதயங காககககடவது.

௨. ஏனெனில அதுகள உனககு நீடிதத நாளகளையுஞ சீவனின வருஷஙகளையுஞ சமாதானததையும பெருகபபணணும.

௩. கிருபையும உணமையும உனனை விடாதிருபபதாக நீ அதுகளை உன கழுததிலே கடடி அதுகளை உன இருதயததின பலகையிலே எழுதிககொள.

௪. அபபடியே பராபரன கணகளிலும மனுஷர கணகளிலும இரககததையும நறபுததியையுங கணடடைவாய.

௫. உன புததியினமேல நீ சாராமல கரததரையே உன முழு இருதயததாலும நமபு.

௬. உன வழிகளிலெலலாம அவரை அறிநதுகொள அபபோ அவர உனபாதைகளை சசெமமை படுததுவார.

௭. உன பாரவைககு நீ ஞானியாயிராதே கரததருககு பயபபடடு பொலலாபபை விடடுவிலகு. யேசா. ௫: ௨௧. ரோமர். ௰௨: ௰௬

௮. அது உன தொபபுளுககு ஆரோககியமும உனனெலுமபுகளுககு ஊனுமாயிருககும.

௯. உன ஆஸதியாலும உனனுட எலலாவரததின முதலவிளைவாலுங கரததரை கனமபணணு. மலகி. ௩: ௰.

௰. அபபோ உனகளஞசியஙகள பரிபூரணததால நெபபபபடடு உன ஆலைகள ரசம பிரணடிருககும.

௰௧. என மகனே நீ கரததருடைய தணடி
னையை

ணையை அறபமாய எணணாதே அவர அகட்டுதலால வெறுத்திராதே. எபிரே. ௰௨: ௫. ௬.

௰௨. ஏனெனில தாக்கினேக்கிற வனைக கர்த்தர கடிந்துகொணடு மகனமேலே தகப்பன ப்போலே பிரியமாயிருக்கிறர

அறிவி. ௩: ௰௯.

௰௩. ஞானத்தைக கணடுபிடிக்கிற மனுஷனும உணர்வைப பெறுகிற மனுஷனும பாக்கியவான

௰௪. ஏனெனில வெளளியின வியாபாரத்தைப பார்க்க அதின வியாபாரமும அபராஞ்சியப்பார்க்க அதின வரத்தும நல்லது. ௮. அதி ௰. ௰௧

௰௫. முத்துகளைப பார்க்க அதுவிலையேறப் பெறறது நீ இச்சிக்கத்தக்கதுகள எலலாமஅதுக்கு நிகரலல.

௰௬. அதின வலது கையில நீடித்த ஆயிசும அதின இடதுகையில ஐசுவரியமும கனமுமுணடு

௰௭. அதினவழிகள இனிதான வழிகளும அதின பாதைகளெல்லாஞ் சமாதானமுந்தானே.

௰௮. அதைப பிடிக்கிறவர்களுக்கு அது சீவ விருட்சமாம அதைப பறறியிருக்கிறவர்கள பாக்கியவானகள.

௰௯. கர்த்தர ஞானத்தினாலே பூமியை அஸ்திவாரப்படுத்தி புத்தியினாலே வானங்களைப படைத்தார.

௨௰ அவருடைய அறிவினாலே ஆழங்கள பிரிந்து அத்தாலே ஆகாசம பனியைத் தாறறுது.

௨௧. என மகனே இதுகள உன கணகளை விட்டுப பிரிய வேணடாம மெயஞானத்தையும நல நினைவையுங காரு.

௨௨. அப்போ அதுகள உன ஆத்துமத்துக்கு சீவனும உன கழுத்துக்கு அநதமுமாம.

௨௩. அப்போ உன கால இடறாமல சுகமாய உன வழியிலநடப்பாய. சங்கீ. ௯௧: ௰௧. ௰௨

௨௪. நீ படுத்துககொணடால அருக்களிப்பாமலிருப்பாய உன நித்திரை இனபமாயிருக்கும.

௩. மோசே. ௨௬: ௬. சங்கீ. ௩: ௫..௪: ௯

௨௫. அசுபபான திகிலும ஆகாதவர்களின பாழககடிபபும வருமபோது அதுககு பயபபடாயாக.

௨௬. ஏனெனில கரததர் உன நமபிககையாயிருநது உனகாலை பிடிபடாதபடிககு ககார்பபார்.

௨௭. நனறுசெயய உனனுகையில அவகாசமிருககையில அதுககுததககவர்களுககு அதைவழஙகாதிராதே.

௨௮. உனககிருநதும உனககடுததவனுடனே நீ போய திருமபவா நாளைககு ததாறேனெனகாதே.

௨௯. உனககடுததவனமேல பபொலலாபபை பிணைககாதே உனனோடே நமபிககையாய குடியிருககிறானே.

௩௰. ஒருமனுஷனுனககு தீஙகுசெயயாதிருககககொளளா அவனோடே வீணாயவழககாடாதே.

௩௧. கொடுமையான மனுஷனமேல பபொறாமையாயிராதே அவனுடையவழிகளில ஒனறையுந தெரிநதுகொளளாதே.

௩௨. ஏனெனில மாறுகநதபபினவன கரததருககருவருபபானவன ஆனால செமமையானவர்களோடே அவருடைய ரகசியமிருககுது.

சஙகீ. ௨௫: ௰௪.

௩௩. ஆகாதவனுடைய வீட்டில கரததருடைய சாபமிருககும ஆனால நீதிமானகளின வாசஸததலததை ஆசீர்வதிபபார்.

௩௪. சககநதககாறரை அவர் சககநதம பணணி சிறுமையானவர்களுககோ கிருபையையளிபபார்.

௩௫. ஞானமுளளவர்கள கனததைசசுதநதரிபபார்களமதிகேடரோ கனயீனததைத எடுபபார்கள.

௪. அதிகாரம.

ஞானததையே கறறு ஆகாதவர்களின வழியை விலகி தனனைததான கார்ககபுததி சொனனது.

பள

பிளளைகளே நீஙகள உணர்வை அடைவதறகு தகபபனின புததியை ககேடடு ககவனியுங கொள.

௨. ஏனெனில நறபோதகததை உஙகளுககுக கொடுககிறேன என உபதேசததை விடாதேயுங கொள.

௩. ஏனெனறால நான எனதகபபனுககு இள மபிராயமும என தாயககு முனபாக ஒரே அருமையுமான பிளளையாயிருககககொளள.

௪. அவரிபபடி எனனை உபதேசிதது எனக குசசொனனார் என வாறதைகள உனனிருதயம பிடிததிருபபதாக என கறபனைகளை கைக கொள அபபோ பிழைபபாய.

௫. ஞானததையே சமபாதி உணர்வையே சே கரி என வாயின சொறகளை மறவாமலும விடடு விலகாமலுமிரு.

௬. அதைவிடாயாக அபபோ அது உனனை தத றகாககும அதை சசிநேகிபபாயாக அபபோ அது உனனை ககாபபாறறும.

௭. நீ ஞானததை சசமபாதிபபதும உனனுடை எலலா ஆஸதியாலும உணர்வை சசமபாதித துககொளளுவதும ஞானததின துவககம.

௨௩: ௨௩.

௮. அதை யுயர்ததிவை அபபோ அது உனனை உயர்ததும நீ அதை அணைததுககொணடால அது உனனை ககனமுளளவனாககும.

௯. அது உனதலைககு நேரததியான முடியைக கொடுககும அது அலஙகார க்கிரீடததை உனககு அளிககும. க: ௯.

௰. என மகனே என வாறதைகளை ககேட டேர்ததுககொள அபபோ உன ஆயசின வருஷங களதிகமாம.

௰௧. ஞானததின வழியிலே உனககு பபோதி விககிறேன செமமை பபாதைகளிலே உனனை நடததுகிறேன.

௰. சாலோமோனின வாககியஙகள

௰௨. நீ அதுகளில நடககிறபோது உன நடை
களுககிடுககணுண்டாவதிலலை நீ அதுகளில
ஓடினால நீ யிடறுவதுமிலலை.

௰௩. கலவியை பபிடிததிரு அதை விடாதே
அதைககார் ஏனெனனில அதுவே உன சஜீவன.

௰௪. நீ ஆகாதவர்களின பாதையில பிரவே
சியாமலும பொலலாதவர்களுட வழியிலநட
வாமலு மிருபபாயாக.

௰௫. அதைவெறு அதலே போகாதே அதைவி
ட்டு விலககடநதுபோ.

௰௬. ஏனெனனில அவர்கள பொலலாபபு ச
செயதாலொழிய அவர்களுககு நிததிரை வாராது
அவர்கள இடறல உண்டாககாதிருநதால அவர்
கள தூககஙகலைநதுபோம.

௰௭. ஏனெனனில ஆகாமியததின அபபததை ப
போசித்துக்கொடுமைகளின ரசததைக குடிககி
றார்கள.

௰௮. நீதிமானகளின பாதையோவெனில ப
ட்டபபகலமட்டும அதிகமதிகமாய எரிவாகும
பிறகாசமுளள வெளிசசததைபபோலிருககுது.

௰௯. ஆகாதவர்களின வழி இருளைபபோலே
யிருககுது எதிலே யிடறுவார்களென்றறியார்
கள.

௨௰. என மகனே என வார்த்தைகளைக கவனி
என வசனஙகளுககுன செவியைச சாய.

௨௧. அதுகள உன கணகளை விட்டு பிரியா
திருபபதாக அதுகளை உன இருதயததுககுளளே
காத்துக்கொள.

௨௨. ஏனெனனில அதுகளை கணடுபிடிககிற
வர்களுககதுகள ஜீவனும அவர்கள சரீரததுக்கெ
லலாம அவிழதமுமாயிருககுது.

௨௩. எலலா காவலை பபார்ககிலும உன
னிருதயததைக காத்ர ஏனெனனில அதிலிருநது ஜீவ
ன பரவம.

௨௪. வாயின தாறுமாறுகளை உனனை விட

டகத

சாலோமோனின வாககியஙகள. யக

டககதி உதடுகளின வழுவுதலை உனககு தூர
பபடுதது.

உரு. உன கணகள நேராயநோககி உனநிமை
கள உனககுமுனனே செமமையாயிருபபதாக.

உகா. உன காலகளின நடையை சீர்தூககிப
பார் உனவழிகளெலலாம நிலவரமாயிருபப
தாக.

உஎ. வலதிடது பிறமாக சசாயாயாக உன
காலை பபொலலாபபுககு விலககு.

ரு. மோசே ரு: கூஉ.

ரு அதிகாரம.

விபசாரிககு விலககவுஞ சமுசாரியோ
டயிககமாகவும எசசரிததது.

என மகனே நீ நலநினைவுகளை வைததிருககிற
ததுககும உன உதடுகள அறிவை காககிறதுக
குமாக.

உ. என ஞானததைக கவனிதது என புததிககுன
செவியைசசாய.

௩. ஏனெனில புறஸதிரீயின உதடுகள
தேனகூடொழுகலாகவும அவள வாய எண
ணெயைபபார்கக மிருதுவாகவுமிருககுது.

ச. ஆனால அவள கடைசிககாரியம எட்டியை
பபோலே கசபபும இருபுறமுங கருககுளள
பட்டயம போல கூர்மையுமாயிருககுது.

ரு. அவள காலடிகள சாவுககிறஙகி நரகத
தைபபறறிபபோம. உ: யசு.

சா. நீசீவனின பாதையைசசீர்தியாதபடிககு
அவள நடைகள மாறிமாறி உனககு ததெரியா
ததுகளா யிருககுது.

எ. இபபோதும பிளளைகளே எனககுசசெவி
கொடுதது என வாயின வசனஙகளை விடடுப
பிரியாதிருஙகோள.

அ. நீ உன முககியததைத வேறறுமையானவர்க
ளுககும

க்கும் உன் ஆயுசின் வருஷங்களைக் கொடூரருக்குங் கொடாதபடிக்கும்.

௰. அன்னியர் உன் ஆஸ்தியால் திருப்தியாகாதபடிக்கும் உன் பிரயாசங்கள் புறத்தியானுடைய வீட்டுக்குள் விழாதபடிக்கும்.

நீ உன் பிற்காலத்தில் உன் மாம்சமும் உன் சரீரமும் உருவழிந்திருக்கும் போது:

௰௧. நான் என் போதகரின் சொற்கேளாமலும் எனக்கு உபதேசித்தவர்களுக்கென் செவியைச் சாய்க்காமலும்.

௰௨. எத்தனையாய்ப் புத்தியைப் பகைத்தேன் எத்தனையாய் என் இருதயங் கடிந்துகொள்ளுதலை அசட்டைப்பண்ணினேனென்றும்.

௰௩. சபைக்குள்ளேயுஞ் சங்கத்துக்குள்ளேயும் நான் கொஞ்சங்குறைய எல்லாப் பொல்லாப்புக்குமுள்ளானேனே என்றும் அலறாதபடிக்கும்.

௰௪. உன் வழியை அவளுக்குத் தூரப்படுத்து அவள் வீட்டின் வாசலைக் கிட்டாதிரு.

௰௫. உன்னுடைய கிணற்றின் தண்ணீரையும் உன்னுடைய துரவிலிருந்து சுரக்கிற ஜலங்களையுங் குடி.

௰௬. உன்னுடைய ஊற்றுகள் வெளியிலும் உன் வாய்க்கால்கள் வீதிகளிலும் பாய்வதாக.

௰௭. அதுகள் உன்னோடே கூட அன்னியருடையதுமாயிராமல் உன்னுடைய தாய் மாத்திரமிருப்பதாக.

௰௮. உன்னுடைய ஊற்று ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கக்கடவது உன்னுடைய வயதின் பெண்சாதியால் மகிழ்ந்துகொள்.

௰௯. அவளே நேசிக்கப்பட்டதக்க பெண்மானும் அழகான காட்டாடுமானவள் அவளுடைய நேசம் உன்னைச் சகல காலமும் ஆற்றுவதாக அவளுடைய சினேகத்தால் எப்போதும் மயங்கியிருப்பாயாக.

௨௰. என் மகனே நீ பிறஸ்திரீயின் மேல் மயங்கித்திரிந்து வேறுப்பட்டவளின் மடியைத் தழுவியிருப்பானேன்.

௨௧. ஏனென்றால் மனுஷனுடைய வழிகள் கர்த்தருடைய கண்களுக்கு முன்பாக இருக்குது அவன் பாதைகளை எல்லாம் அவர் சீர்தூக்கிப்பார்க்கிறார்.

௨௨. ஆகாதவனை அவனுடைய அக்கிரமங்கள் பிடித்துக்கொள்ளும் தன் பாவத்தின் கண்ணிகளில் சிக்குண்பான். * ௨௨: அ.

௨௩. அவன் புத்திகேட்டதினாலே மடிந்து தன் திரள் பயித்தியத்தினாலே வழிபிசகிப்போவான்.

௬. அதிகாரம்,

பிணைப்பட்டவனுக்குஞ் சோம்பனுக்கும் புத்திசொன்னதுந் தீயவனுடைய அவலட்சணங்களையும் விபசாரனுடைய கேட்டையுங் காண்பித்தது.

என் மகனே நீ உன் சிநேகிதனுக்காகப் பிணைப்பட்டு அன்னியனுக்கு உன் கையைக் கொடுத்து,
* ௰௧: அதி. ௰௫: ௰௭: ௰௮:

௨. உன் வாயின் சொற்களாலே சிக்குண்டு அதுகளாலே பிடிபட்டிருந்தால்

௩. இப்போ இதைச்செய் என் மகனே உன்னைத் தப்பிவித்துக்கொள் ஏனென்றால் உனக்கடுத்தவன் கையிலே அகப்பட்டாய் போய் உன் சிநேகிதனை வருந்தித் துருசு பண்ணு.

௪. உன் கண்களுக்கு நித்திரையையும் உன் இமைகளுக்கு உறக்கத்தையுங் கொடாதே.

௫. வெளிமானுங் குருவியும் வேட்டைக்காரர் கைக்குத் தப்பிவித்துக்கொள்ளும் போல உன்னைத் தப்பிவித்துக்கொள்.

௰௪. சாலொமோனின வாககியஙகள

௬. சோமபனே எறுமபண்டைககுப போய அதின வழிகளைப பாரதது ஞானம அடை.

௭. அதறகு பிரபுநதலைவனும அதிகாரியுமஇல லாதிருநதாலும,

௮. உஷ்ணகாலததிலே தன ஆகாரததைச சம பாதிதது அறுபபிலே தன போசனததைச சேரக குமே. ௩௰: அதி. ௨௫.

௯. சோமபனே எநதமடடுககு சயனிபபாய எபபோ உன தூககததை விடடு எழுநதிருப பாய.

௰. இனனங கொஞசந தூககஙகளும இனனங கொஞசம உறககஙகளுந சயனிபபுககு இனனங கொஞசங கை கடடிககொளளுதலும உணடா னால. ௨௰: அதி. ௰௩. ௨௪: ௩௩. ௩௪.

௰௧. அபபோ உன தரிததிரம வழிபபோககனைப போலவும உன குறைசசல ஆயுதம அணிநதவ னைப போலவும வரும.

௰௨. பேலியாளின மனுஷனும அககிரமககார னுமானவன வாயபபிரடடாய நடநது,

௰௩. தன கணகளால சயகை காடடி தன கா லகளால பேசி தன விரலகளால போதிவி ககிறான.

௰௪. அவன இருதயததில தநதிரவாதிரஙகளிரு ககுது எநதககாலததிலும பொலலாபபைப பி ணைதது வழககுகளை உணடு பணணுகிறான.

௰௫. ஆகையால அசுபபாய அவன ஆபதது வரும சடுதியிலே குணமாசகுத உககிடமிலலா மல நொறுககபபடுவான.

௰௬. ஆறுகாரியஙகளை கரததர பகைககிறார ஏழும அவருட ஆததுமததுக கருவருபபானது கள அதாவது:

௰௭. மேட்டிமையான கணகளும பொய நா வுங குததமிலலா ரததததைச சிநதுங கைகளும
௨௧: அதி. ௪.

௰௮. அககிரம யோசனைகளைப பிணணுகும

இருத

[illegible]தயுமம பொலலாபபை சசெயய ததிபுர மாய ஓடுஙகாலகளுமாம.

௰௯. பொயயுரைககிற களளசசாடசியும சகோதரருககுளளே வழககுகளை உணடுபண ணுகிறவனுமதானே.

௨௰. என மகனே நீ உனதகபபனின கறபனை யை காததுககொணடு உனதாயின போதகததை நெகிழாதிரு. ௧: அதி. ௮.

௨௧. அதுகளை எபபோதும உனனிருதயத தின மேல கடடு அதுகளை உன கழுததிலே பூணு

௩: அதி. ௩.

௨௨. நீ நடநது கொணடிருககையில அது உன னை நடததும நீ படுததுககொணடிருககையில அது உனனைககாரபபாறறும நீ விழிககையில அது உனனோடே சமபாஷிககும.

௩: அதி. ௨௩. ௨௪.

௨௩. எனனில உனனைபபொலலாத ஸத திரீககும வேறறுநாவின இசசககஙகளுககும விலககககாரபபதறகு. ௨: ௰௫. ௰௬.

௨௪. கறபனையே விளககும போதகமே வெ ளிசசமும புததிசொலலுங கடிநது கொளளுத லகளே சீவவழியுமாம.

௨௫. உனனிருதயததிலே அவள அழகை இசசி யாதே அவள தன கணநிமைகளால உனனைப பிடிகக வொடடாதே.

௨௬. எனனில வேசியிஸதிரீயின முகாந திரததினாலே ஒரு அபபததுணடுககை ரேககிறததுக குவரும விபசாரிஸதிரீ யெறபபெறற ஆறறு மததை வேடடையாடுகிறாள.

௨௭. யாதொருவன தன வஸதிரஙகள வே காமல தனமடியிலே நெருபபை வைததுககோ ளவானோ.

௨௮. யாதொருவன தன காலகள சுடாமல தணலின மேல நடபபானோ.

௨௯. தனககடுததவனுடைய பெணசாதியினிட ததில பிரவேசிககிறவன அபபடியிருககிறான

அவன

அவளைத்தொடுகிற ஒருத்தனும் ஆக்கினைக்குத் தப்பான்.

௩௰. திருடன் தன் ஆத்துமத்தை ரொப்பப் பசியினாலே திருடினதின் நிமித்தியம் அவனைக் கேட்சி பண்ணுறர்கள்.

௩௧. அவன் கண்டு பிடிக்கப்பட்டால் ஏழத்தனை செலுத்துவான் தன் வீட்டின் அவகாசத்தை எல்லாங் கொடுப்பான்.

௩௨. ஒரு ஸ்திரீயோடே விபசாரம் பண்ணுகிறவனோ மதிகெட்டவன் அப்படி செய்கிறவன் தன் ஆத்துமத்தைக் கெடுக்கிறவன்.

௩௩. வாதையும் லச்சையும் அடைகிறான் அவன் நிந்தை கொலையாது.

௩௪. ஏனென்னில் புருஷனுடைய ரோசம் வயிராக்கியமாயிருக்குது அவன் குரோதத்தைத் தீர்க்கும் நாளிலே தப்பவிடான்.

௩௫. எந்தமீட்டையும் பாரான் நீ காணிக்கையைப் பெருக்கினாலும் சம்மதியான்.

௭. அதிகாரம்.

விபசாரியின் தந்திரங்களில் அகப்படுகிற
பயித்தியக்காரனின் அழிவுக்காணப்பித்தது.

என் மகனே நீ என் வார்த்தைகளைக் காத்து என் கற்பனைகளை உன்னிடத்திலே பதனப்படுத்து.

௨. என் கற்பனைகளையும் என் போதகத்தையும் உன் கண்களின் கருப்பு முழியைப்போலே காத்து அப்போ பிழைப்பாய்.

௩. அதுகளை உன் விரல்களில் கட்டு அதுகளை உன் இருதயத்தின் பலகையிலே எழுது.

௬: ௨௧.

௪. உன்னை இச்சக வார்த்தைகளுள்ள அன்னியவளாயிருக்கிற பிறஸ்திரீக்கு விலக்கிக்காப்பதற்காக.

௨. அதி. ௰௫. ௰௬. ௬: ௨௩.

௫. ஞானததுடனே நீ என சகோதரி எனறு சொலலி உணர்வை உனததாயெனறழை.

௬. ஏனெனில நான என வீட்டின பலகணி யிலே நினறு என கிராதிகளின வழியாய,

௭. நான பேதைகளை பாரததுககொணடு குமாரருககுளளே ஒரு வாலிப காமுகனை கவ னிததேன:

௮. அவன மாலை மசஙகிற அஸதமான நேரத திலே ராவின அநதகாரததிலும இருட்டிலும,

௯. அவளிருககுஞ சநதுககடுதத வீதியேபோய அவள வீடடு வழியாய உலாவினன.

௰. அபபோதோ வேசியின ஆடையாபர ணந தரிதத மனததநதிரமான ஒரு ஸதிரீ அவ னைசசநதிததாள.

௰௧. அவள அமளிககாரியும அடஙகாதவளு மானவள அவள காலகள அவளுடைய வீட்டி லே தரிககிறதிலலை.

௰௨. இபபோ வெளியிலும சதது நேரததிலே வீதிகளிலுமிருநது எலலா சசநதிலும பதிவிருக கிறாள.

௰௩. அவள அவனை பிடிநது அவனை முததமிட டு முககடாய வெடகடே சொனனதாவது

௰௪. ஸதோததிர பலிகள எனமேலிருநது இனறு என பொருததனைகளை செலுததினேன.

௰௫. ஆனபடியினாலே உனனை சநதிககபபுற பபடடு உன முகததை கருததாய தேடினேன உனனை கணடும பிடிததேன.

௰௬. என கடடிலை சமுககாளஙகளாலும எகிபதுதேசதது சிததிரநதிரநத பிடைவைகளாலும சிஙகாரிததேன.

௰௭. என படுககையை வெளளைபபோளததா லும சநதனததாலும கருவாபபடடையாலும வாசனைகடடினேன.

௰௮. விடியககாலமடடுஞ சமபோகமாயிருப போம சினேகஙகளால பூரிபபாவோம வா.

௰௯. ஏனெனறால புருஷன வீட்டிலேயிலலை தூரபபயணமபோனான.

௨௰. பணமுடிப்பைத் தன்னுடனே கொண்டு போனான் திட்டம்பண்ணின நாளிலே வீட்டுக்கு வருவானென்று சொல்லி,

௨௧. தன் திரளான போதகத்தினாலே அவனை யிணக்கிக்கொண்டு தன் உதடுகளின் இச்சகத்தாலே அவனை யேவினாள்.

௨௨. உடனே அவன் ஒரு மாடு அடிக்கப்படுந் தலத்துக்கும் ஒரு பயித்தியக்காரன் விலங்குண்ணப்பட்டவனாய் தெண்டிப்பதற்குப் போவது போலவும்,

௨௩. ஒரு குருவி தன் சீவனுக்கு வருகுதென்றறியாமல் கண்ணிக்குத் தீவிரிக்கிறது போலவும் அவள் பிறகாலே அம்பு அவன் ஈரலைப் பிளக்குமட்டும் போனான்.

௨௪. இப்போதும் பிள்ளைகளே என்னைக் கேட்டு என் வாயின் வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கோள்.

௨௫. உன்னிருதயம் அவள் வழிகளுக்குச் சாய வேண்டாம் அவள் பாதைகளில் மோசம்போகாயாக.

௨௬. ஏனெனில் அனேகரைக் காயப்படுத்தி விழப்பண்ணினாள் அவளால் கொல்லப்பட்ட யாவருந் திரளான கூட்டம்.

௨௭. அவள் வீடு மரண அறைகளுக்கிறங்குகிற நரகவழிகளாயிருக்குது. ௨: ௰௪. ௰௯.

௮. அதிகாரம்.

உண்மைத்ஞானம் மனுப்புத்திரருக்குப் பண்ணுகிற பிரசங்கம்.

ஞானங் கூப்பிடாதோ உணர்வு தன் சத்தத்தைக் காட்டாதோ. ௧: ௨௰. ௨௧.

௨. அது வழிக்கருகான மேடைகளின் முகனையிலும் நாற்சந்திகளிலும் நிற்குது.

௩. அது ஊர் வாசல்களின் ஓரத்திலும் பட்டணவெலிமுகத்திலும் உள்ப்பிறவேசிக்கிற வாசல்

நடைகளிலுஞ சததமிடடுச சொலலுகிறதாவது:

௪. மனுதரே உஙகளை நோககிக கூபபிடுகிறேன என சததம மனுபபுததரருககுத தொனிககும.

௫. பேதைகளே வினுவிலே உணர்வாகுஙகோள மோடடரே மனசிலே உணர்வாகுஙகோள.

௬. கேளுஙகோள ஏனெனறால மேனபாடான காரியஙகளைப பேசுவேன நிதானஙகளைப பகர என உதடுகளை நதிறபபேன.

௭. ஏனெனில் என வாய சததியததை விளமபும ஆகாமியம எனனுதடுகளுககருவருபபானது.

௮. என வாககு வசனஙகளெலலாம நீதியானதுகள அதுகளில பிரடடுந திருவாதிரமுமிலலை. யேசா. ௫௩: ௯.

௯. அதுகளெலலாம உணருகிறவனுககு நேருங கணடடைகிறவனுககுச செமமையுமானதுகள.

௰. வெளளியையலல நான சொலலுகிற புததியையுந தெரிநது கொளளபபடட பொனனைப பார்ககஅறிவையும ஏர்ததுககொளளுஙகோள. ௩: ௰௪. ௰௫.

௰௧. ஏனெனில முததுகளைப பார்ககிலும ஞானமே நலலது இசசிககபபடட தததககதுகளெலலாம அதுககு நிகரலல.

௰௨. ஞானமாகிய நான வினுவோடே வாசம பணணி நறசிநதனைகளுளள அறிவைக கணடடைநதிருககிறேன.

௰௩. பொலலாபபை பபகைககிறது கறததருககுப பயபபடுதல பெருமையையும அகநதையையும பொலலா வழியையும பிரடடுகளுளள வாயையும பகைககிறேன.

௰௪. ஆலோசனையும மெஞஞானமும எனனுடையது நானே உணர்வு வலலமை எனனுடையது.

௰௫. என்னாலே ராசாக்கள் அரசாண்டு தலைவர் நீதியைத் திட்டப்படுத்துகிறார்கள்.

௰௬. என்னாலே அதிகாரிகளும் பிரபுக்களும் பூமியினுடைய எல்லா நாயாதிபதிகளும் அதிகாரம் பண்ணுகிறார்கள்.

௰௭. என்னைச் சினேகிக்கிறவர்களை நான் சினேகிக்கிறேன் காலமே என்னைத் தேடுகிறவர்கள் என்னைக் கண்டு பிடிப்பார்கள்.

ஃயோவான். ௰௪: ௨௧.

௰௮. அயிசுரியமுங் கனமும் நிலைநிற்கிற ஆஸ்தியும் நீதியும் என்னிடத்திலிருக்குது.

௰௯. பொன்னையும் அபரஞ்சியையும் பார்க்க என்னுடைய பலனுந் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட வெள்ளியைப் பார்க்க என்னுடைய வரத்தும் நல்லது.

௩: அதி. ௰௪.

௨௰. என்னைச் சினேகிக்கிறவர்களை மெய்ப்பொருளைச் சுதந்தரிக்கப் பண்ணுவதற்கும் அவர்கள் பொக்கிஷங்களை ரொப்புவதற்கும்,

௨௧. நீதியின் வழியிலும் நியாயப்பாதைகளிலும் நடக்கிறேன்.

௨௨. கர்த்தர் அப்போதே தம்முடைய கிரியைகளுக்கு முன்னே என்னைத் தமது வழியின் ஆதியாகக் கொண்டிருந்தார். அதி. ௩: ௰௯.

௨௩. பூமிக்கு முன்னான ஆதிமுதலும் அநாதியுமாய் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டேன்.

௨௪. ஆழங்களுந் தண்ணீர்கள் பிரவாகிக்கிற ஊற்றுக்களும் உண்டாகாததுக்கு முன்னே செனிப்பிக்கப்பட்டேன்.

௨௫. பருவதங்கள் நாட்டப்படாததுக்கு முன்னுங் குன்றுகளுக்கு முன்னும்,

௨௬. அவர் பூமியையும் அதின் வெளிகளையும் பூச்சக்கர மண்களின் முதலையும் உண்டாக்காதத்துக்கு முன்னுஞ் செனிப்பிக்கப்பட்டேன்.

௨௭. அவர் வானங்களைப் படைக்கையிலங்கே தானிருந்தேன் அவர் ஆழத்தின் மேல்ப்புறத்தை வட்டணைக்கையிலும்,

௨௮. அவர் உயர மேகங்களை உறுதிப்படுத்து

ஞைக

கையிலும ஆழததின ஊறறுகளை பெலபப
டுததுகையிலும,

௨௯. தணணீர்கள தமது வாககைக மீறாதபடி
ககு அவர் சமுததிரததுககு அதின எலலைப பிரமா
ணததைக வைககையிலும அவர் பூமியின அஸததி
வாரஙகளை திடடபபடுததுகையிலும,

யோபு. ௩௮: ௰. ௰௧.
சஙகீத. ௱௪: ௯.

௩௰. நான அவரணடையிலே செலவனுமாய
நிறறும அவருடைய மனமகிழ்ச்சியுமாயிருநது எப
போதும அவருககு முனபாக சசிமாளிதது,

யோவா. ௧: ௰௮.

௩௰௧. அவருடைய பூசசககரததிலே சநதோஷிதது
ககொணடிருநதேன என மனமகிழ்ச்சி மனுஷபுத
திரரோடிருககுது. ௫. மோசே. ௩௩: ௩.

௩௰௨. இபபோதும பிளளைகளே எனனைக
கேளுஙகோள என வழிகளை காததது நடக
கிறவர்கள பாககியவானகள.

௩௰௩. புததியை தளளிப போடாமல அதைக
கேடடு ஞானமடையுஙகோள.

௩௰௪. என வாசலபபடிகளில நிறறுஙகாத்து
என கதவுகளின நிலைகளருகே காவல பப
ணணி தககததையாய எனககு சசேவிததுக கொடுககி
ற மனுஷன பாககியவான.

௩௰௫. ஏனனில எனனைக கணடுபிடிககிறவ
ன சீவனைக கணடுபிடிதது கர்ததரிடததில பிரியம
பெறுவான. ௧. யோவா. ௫: ௰௨.

௩௰௬. ஆனால எனககு விரோதமாய பாவஞ
செயகிறவன தன ஆததுமததை சசேதபபடுததி
எனனைப பகைககிற யாவரும மரணததைச சினே
கிககிறார்கள எனகுது.

௯. அதிகாரம.

உனனித ஞானததின நறபோதகமும லௌ
கீகப பயிததியததின துறபோதகமும
காணபிககபபடடது.

உன்னித ஞானம் தன் வீட்டைக் கட்டி தன் ஏழு தூண்களைச் சித்திரங் கொத்தி,

௨. தன் கொழுத்த செந்துக்களை அடித்து தன் திராட்சப்பழரசத்தை வார்த்து வைத்து தன் பந்தியை ஆயத்தமும் பண்ணி,

௩. தன் பணிவிடைக்காரிகளை அனுப்பி எவன் பேதையோ அவனிவ்விடத்துக்குத் திரும்புவானாக என்று சொல்லச்சொல்லி,

௪. பட்டணத்துப் பிறதான மேடைகளின் மேல் நின்று கூப்பிட்டு மதியில்லாதவர்களுடனே சொல்லுகிறதாவது:

௫. நீங்கள் வந்து என் அப்பத்திலே போசித்து நான் வார்த்து வைத்த திராட்சப்பழரசத்திலே குடியுங்கோள்.

௬. நீங்கள் பிழைக்கும்படிக்குப் பேதைமைகளை விட்டு உணர்வின் வழியிலே நடவுங்கோள்.

௭. சரசக்காறனை அதட்டுகிறவன் தனக்குக் கனயீனத்தைத் தேடிக்கொள்ளுகிறான் ஆகாதவனைக் கடிந்துகொள்ளுகிறவன் தன்னைக் கறைப்படுத்துகிறான்.

௮. சரசக்காறன் உன்னைப் பகையாதபடிக்கு அவனைக் கடிந்துகொள்ளாதிரு ஞானமுள்ளவனைக் கடிந்துகொள் அவன் உன்னைச் சிநேகிப்பான்.

௯. ஞானமுள்ளவனுக்குப் புத்தியை வழங்கு அதிக ஞானம் அடைவான் நீதிமானுக்கறிவு சொல்லு உபதேசத்தில் அதிகப்படுவான்.

௰. கர்த்தருக்குப் பயப்படுதல் ஞானத்தின் துவக்கம் பரிசுத்தரின் அறிவு உணர்வுள்ளது.

௧: ௭. சங்கீதம். ௱௰௧: ௰.

௰௧. ஏனெனில் என்னாலே உன் நாட்கள் நீடித்து உனக்கு ஆயுசின் வருஷங்கள் வர்த்திக்கும்.

௰௨. நீ ஞானியாயிருந்தால் உனக்காக ஞானி

யா

யாயிருபபாய நீசாசககாறனேயானால நீயே அதை சுமபபாய எனறுது.

௰௩. பயிததிய ஸ்திரீ அமளிககாரியும ஒனறும அறியாத நிணமோடியுமாயிருககிறாள.

௭: அதி. ௰௧.

௰௪. தஙகள பாதைகளிலசெமமையாய நட-ககிற வழிபபோககரை அழைகக,

௰௫. அவள பட்டணததின மேடைகளிலுளள தன வீட்டு வாசலபபடியில ஒரு ஆசனததின மேல உடகாரநது,

௰௬. எவன பேதையோ அவனிவவிடததுககு திருமபுவானாக எனறு சொலலி மதியிலலாதவனுடனே:

௰௭. திருட்டுததணணீர்கள தித்திபபும அநதரஙகமான அபபம ருசிபபுமாயிருககுதெனகிறாள.

௨௰: அதி. ௰௭.

௰௮. ஆனால அவவிடததிலே மரிததவர்களுணடெனறும அவளால அழைககபபட்டுபபோனவர்கள நரகபபாதாளஙகளில கிடககிறார்களெனறும அறியான. ௭: ௨௬. ௨௭.

௰. அதிகாரம.

இந அதிகாரந துவககி ௨௯. அதிகாரமட்டும நலலாருககும பொலலாருககும பாவஙகளுககும புணணியஙகளுககும விததியாசஙகளைக காணபிககுமவாககியஙகள சேர்ககபபட்டிருககுது.

சாலோமோனின வாககியஙகள ஞானமுளள மகன தகபபனை சநதோஷபபிககிறான பயிததியமுளள மகனோ தன தாயககு சஞசலமாயிருககிறான. ௰௫: ௨௰. ௰௭: ௨௫.

௨. ஆகாமியபபொககிஷஙகள உதவாது நீதியோ மரணததுககு தபபுவிககும.

௩: நீதிமானின ஆததுமததைக கர்ததர் பட்டிணியாய வைககார் ஆகாதவர்களின தீவினையையோ அகறறிபபோடுவார்.

௪. வஞசனை கையால வேலை செயகிறவன ஏழையாகிறான சுறுசுறுபபுளளவர்களின கையோ அய்சுரியமாககும.

௫. வசநத காலததிலே சேர்ககிறவன புததியுளள மகன அறுபபிலே தூஙகிறவன வெசஙக உணடாககிற மகன.

௬. நீதிமானின சிரசுககு ஆசீர்வாதஙகள உணடாம ஆனால ஆகாதவர்களின வாயை ககொடுமை மூடும.

௭. நீதிமானின பேர ஆசீர்வாதமாகயிருககும ஆனால ஆகாதவர்களின பேர அழுகிபபோம.

௮. மனதில ஞானமுளளவன கட்பினைகளை ஏற்றுககொளளுகிறான ஆனால பயிததிய உதடன சிககககொளளுகிறான.

௯. உததமமாய நடககிறவன பததிரமாய நடககிறான தன வழிகளைக கோணலாககிறவனோ அறியபபடுவான.

௰. கணசாடை காடடுகிறவன நோவுணடாககிறான பயிததிய உதடன சிககிககொளளுவான.

௯: அதி. ௰௩.

௰௧. நீதிமானின வாய சீவஊறறாயிருககும ஆனால ஆகாதவர்களின வாயை ககொடுமை மூடும. சஙகீதம. ௩௭: ௩௰.

௰௨. பகை வழககுகளை எழுபபும சிநேகமோ சகல மீறுதலகளையும மூடும.

௧. பேது. ௪: ௮.

௰௩. உணர்வுளளவனுடைய உதடுகளில காணபபடுகிறது ஞானம மதிகெடடவனுடைய முதுககு யேர்ததது மிலாறு

௰௪. ஞானிகள அறிவை அடககிறார்கள ஆனால பயிததியகாறனுடைய வாயககு கலஙகலிச சமீபிததிருககும.

௰௫. அயிசுரியவானின அரணான படடணம அவனுஸதி ஏழைகளுடைய கலஙகல அவர்களதரிததிரம.

௰௬. நீதிமானுடைய செயகை சீவனுககும ஆகாதவனுடைய வரதது பபாவததுககுமாம.

௰௭. கலவியைக கார்தது நடககிறவன சீவ னுககுபபோம வழியிலுளளவன அதடடுதலை விடடு விலககிறவனோ மோசம போககிறவன.

௰௮. பகையை மறைககிறவன பொய உதடன அவதூறு உணடாககிறவன மதிகேடடன.

௰௯. வாரததைகளின திரடசியில மீறுதல அற றாது தன உதடுகளை அடககிறவனே புததி மான.

௨௰. நீதிமானின நாவு தெரிநதுககொளளப படட வெளளி ஆகாதவரகளின நெஞசு அறப விலையானது.

௨௧. நீதிமானின உதடுகள அநேகரை மேயக கும பயிததியககாரரோ மதியிலலாமையினால மாளுவாரகள.

௨௨. கரததரின ஆசீரவாதமே ஐசுவரியம அடை யபபணணும அததோடே வேதனையை யபுங கூடடார.

௨௩. தீவினை செயகிறது பயிததியககாரனுககு ஒருவிளையாடடு உணரவுளள மனுஷனுககோ ஞானம உணடு.

௨௪. ஆகாதவன பயபபடுகிறதே அவனுககு வரும நீதிமானகள விருமபுகிறதே அவரகளுக குககொடுககபபடும.

௨௫. பீசல ககடநது போறது போல ஆகாத வன இலலாதே போறான நீதிமானோ நிததிய அஸதிவாரமுளளவன.

௨௬. காடி பலலுகளுககும புகை கணகளுக கும எபபடி இருககுதோ அபபடி சோமபன தனனை அனுபபுகிறவரகளுககிருககிறான.

௨௭. கரததருககு பயபபடுதல ஆயிசின நாள ககளை படெருககபபணணும ஆகாதவரகளின வயதுகளோ குறுககபபடும.

௩: ௨. ௯: ௰௧.

௨௮. நீதிமானகளின நமபிககை மகிழசியாகும ஆகாதவரகள பாரததிருககுதலோ அழியும.

௨௯. கரததரின வழி உததமனுககு அரணாககிற மககாரருககோ கலககம.

௩௰. நீதிமான எனறெனறைககும அசைககபபடுவதிலலை ஆகாதவாகளோ பூமியில வாசமாயிருபபதிலலை.

௩௧. நீதிமானின வாய ஞானததை வெளிபபடுததும மாறுபாடுளள நாவோ அறுபபுணடுபோம.

௩௨. நீதிமானின உதடுகள பிரியமானததைப பேசவறியும ஆகாதவாகளின வாயோ மாறுபாடுளளது.

௰௧ ·அதிகாரம.

களளததராசு கறததருககு அருவருபபாயிருககிறது சுமுததிரையான படிககலலோ அவருககு பிரியம. ௰௬: ௰௧. ௨௰: ௰. ௨௩.

௨. அகநதை வநதால வெசகசையும வரும ஆனாலதாழமையானவாகளோடே ஞானமிருககும.

௩. செமமையானவாகளின உததமம அவாகளை நடததும துரோகிகளின தாறுமாறே அவாகளை பாழாககடிககும.

௪. கோபாககினையின நாளிலே ஆஸதி உதவாது நீதியோ மரணததுககு ததபபிவிககும.

௰: அதி. ௨.

௫. உததமனின நீதி அவன வழியை சசெமமையாககும ஆகாதவனோ தன ஆகாமியததாலே விழுவான.

௬. செமமையானவாகளின நீதி அவாகளைத தபபிவிககும துரோககளோ தஙகள தீவினையிலே பிடிபடுவாாகள.

௭. ஆகாத மனுஷன சாகையில அவன பாாததுககொளளுநதல அழியும அககிரமககாரரின நமபிககைக கெடடுபபோம.

௰: ௨௮.

௮. நீதிமான ஙெகடடுககு நீஙகலாககபபடுகிறான அவன தலததிலே ஆகாதவன வருகிறான.

௨௧: அதி. ௰௮.

௯. மாயககாரன தனககடுததவனை வாயினாலே

லே கெடுக்கிறான். நீதிமானோ அதினாலே தப்புகிறான்.

௰. நீதிமான்கள் நன்றாயிருந்தால் பட்டணங் களிகூரும், ஆகாதவர்கள் அழிந்தால் கெம்பீரமுண்டு.

௰௧. செம்மையானவர்களின் ஆசீர்வாதத்தினாலே பட்டணம் உயரும், ஆகாதவர்களின் வாயினாலே அது இடியும்.

௰௨. மதிகேடன் தனக்கடுத்தவனை லெச்சைப்பண்ணுகிறான், உணர்வுள்ள மனுதனோ பேசாதிருக்கிறான்.

௰௩. அவதூறு பண்ணித் திரிகிறவன் ரகசியத்தை வெளியாக்குகிறான், ஆவியில் உண்மையுள்ளவனோ காரியத்தை அடக்குகிறான்.

௨௰: ௰௯.

௰௪. நல்யோசனைகளில்லாததினால் சனம் தாழ்ந்துவிழும், அனேகம் ஆலோசனைக்காரர் இருக்கிறதினாலோ சுகமுண்டு.

௰௫: ௨௨.

௰௫. அன்னியனுக்காகப் பிணைப்படுகிறவன் நன்றாய் நொறுங்குண்பான், கைபோட்டுக்கொள்ளுதலைப் பகைக்கிறவனோ சுகமாயிருப்பான்.

௰௬. வல்லவந்தர் அயிசுரியத்தைப் பத்திரமாய்க் காப்பதுபோல லெக்ஷணப்பெண்சாதி மானங் காக்கிறாள்.

௰௭. தயவுள்ள மனுதன் தன் ஆத்துமத்துக்கு நன்மை செய்கிறான், குரூரனோ தன் மாங்கிஷத்தை அலைக்கழிக்கிறான்.

௰௮. ஆகாதவன் வீறுதா வேலையைச் செய்கிறான், நீதியை விதைக்கிறவனோ உத்தம பலனை அடைவான்.

௰௯. நீதி சீவனுக்குள் படுத்தும் போல பொல்லாப்பைப் பின்தொடருகிறவன் தன் மரணத்துக்கேகிறான்.

௨௰. திருவாதிர இருதயத்தார் கற்த்தருக்கருவருப்பானவர்கள், உத்தம மார்க்கத்தாரோ அவருக்குப் பிரியமானவர்கள்.

௨௧. பொலலாதவன கையோடே கைககோ
ரததாலும ஆககினைககுததபபான நீதிமானக
ளின விததோ விடுவிககபபடும.

௨௨. மதிகெடடு நடககிற ஸதிரீயின அழகு
பனறியின மூககிலுளள பொன மூககுததிககு
சசமானம.

௨௩. நீதிமானகளின ஆசை நனமையே ஆகா
தவர்களின காததிருககுதல கோபததோடி
ருககும.

௨௪. வாரி இறைததும அதிக முணடாயிருககிற
வர்களுமுணடு நிதானந தபபிப பிசினிகுணம பண
ணியும தாடசியையே அடைகிறவர்களுமுணடு.

௨௫. ஆசீர்வதிககிற ஆததுமா கொழுததுப
போம எவன தணணீர் பாயசசுகிறானோ அவனுக
குந தணணீர் பாயசசபபடும.

௨௬. தானியததைக கடடிவைககிறவனை சன
ஙகள சபிககும விறகிறவனுடைய தலைககு ஆசீர்வா
தமுணடாம.

௨௭. நனமையைக கருததாயத தேடுகிறவன
பிரியந தேடிக கொளளுகிறான தினமையைத
தேடுகிறவனுககோ அதுவே வரும.

சஙகீத. ௭: ௰௭.

௨௮. தன ஐசுவரியததை நமபுகிறவன விழு
வான நீதிமானகளோ துளிரைபபோல செ
ழிபபார்கள.

சஙகீதம. ௫௨: ௰.

௨௯. தன வீடடைக கலககுகிறவன காறறைச
சுதநதரிபபான பயிததியககாரன ஞான முள
ளவனுககடிமையாயிருபபான.

௩௰. நீதிமானின பலன சீவ விருடசம ஆதது
மாககளை ஆதாயபபடுததிககொளளுகிறவன ஞா
னமுளளவன.

௩௧. இதோ நீதிமானுககு பூமியில சரிககட
டபபடுமே ஆகாதவனுககும பாவிககும எததனை
அதிகம.

௧. பேது. ௪: ௰௭. ௰௮.

௰௨. அதிகாரம்

நெண்டிஷையை சச்சேனிக்கிறவன் அறிவை ச
ச்சேனிக்கிறவன் கடிந்துகொள்ளுதலைப் பகைக்
கிறவனோ மிருகத்தைப்போலிருப்பான்.

௰௩: ௰௮.

௨. நல்லவன் கர்த்தரிடத்திலே பிரியம் பெறு
வான் ஆனால் தீவினைகளுள்ள மனுஷனை அவர்
ஆகாதவனாக தீர்ப்பார்.

௩. ஆகாமியத்தாலே மனுஷன் நிலைவரப்ப
டான் நீதிமான்களின் வேரோ அசையாதிருக்
கும்.

௪. திறமையுள்ள ஸ்திரீ தன் புருஷனுக்கு
கிரீடமாயிருக்கிறாள் லெச்சைக்காரியோ அவனு
க்கெலும்புருக்கியைப்போலிருக்கிறாள்.

௩௧: ௰.

௫. நீதிமான்களின் நினைவுகள் ஞாயம் ஆகா
தவர்களின் யோசனைகள் சூது.

௬. ஆகாதவர்களின் வார்த்தைகள் ரெத்தத்து
சிந்தப்பதிவிருப்பதற்கிருக்கும் ஆனால் செம்மை
யானவர்களை அவர்கள் வாய் தப்புவிக்கும்.

௧: ௰௧.

௭. ஆகாதவர்கள் கவிழ்ந்து இல்லாதே போ
வார்கள் ஆனால் நீதிமான்களின் வீடு நிற்கும்.

௮. தன் புத்திக்குத் தக்கதாய் மனுஷன் புகழப்
படுவான் ஆனால் அக்கிரமநெஞ்சன் கேட்டுக்குள்
ளாவான்.

௯. தன்னைத்தான் கனம்பண்ணி அப்பத்தாட்
சியாயிருக்கிறவனைப் பார்க்கிலும் பணிவிடைக்
காறருள்ளவனாகிய கனமற்றவன் வாசி.

௰. நீதிமான் தன் மிருகசீவனை விசாரிக்கிறான்
ஆனால் ஆகாதவர்களின் இருதயங் கொடூரமா
னது.

௰௧. தன் நிலத்தைப் பயிரிடுகிறவன் அப்பத்
தால் திருப்தியாவான் வீணரைப் பின்பற்றுகிற
வனோ மதியற்றவன்.

௨௮: ௰௯.

௰௨. ஆகாதவன் தீதுக்குள்ளாகப்படுத்தும் வலையை நாட்டுகிறான் ஆனால் நீதிமான்களின் வேர் கனிகொடுக்கும்.

௰௩. உதடுகளின் துரோகத்தில் பொல்லாதவன் கண்ணியிருக்கும் நீதிமானோ நெருக்கத்துக்கு வெளியாவான்.

௰௪. தன்தன் வாயின் நற்கனியினால் அவனவன் நன்மையால் திருத்தியாவான் அவனவன் கைகளின் உபகாரமும் அவனவனுக்குத் திரும்பும். ௰௩: அதி. ௨.

௰௫. பயித்தியகாரனின் வழி அவனுடைய பார்வைக்குச் செம்மையும் ஆனால் ஆலோசனையைக் கேழ்க்கிறவன் ஞானமுள்ளவன்.

௰௬. பயித்தியகாரனுடைய கோபம் அன்றுள்ளே தானே அறியப்படும் கேடசியை மூடுகிறவனோ விவேகி.

௰௭. சத்தியம் வாசகன் நீதியாய் அறிவிப்பான் பொய் சாட்சிக்காரனோ தந்திரமாய் அறிவிப்பான்.

௰௮. பட்டையக்குத்துகள் போலப் பேசுகிறவர்களுண்டு ஞானமுள்ளவர்களின் நாவோ அவிழ்தம்.

௰௯. சத்திய உதடு என்றைக்கும் பொய் நாவோ ஒரு நிமிஷமாத்திரம் நிற்கும்.

௨௰. தீமையைப் பிணைக்கிறவர்களின் இருதயத்திலிருக்கிறது கபடு சமாதானத்துக்கு உசாவுகிறவர்களுக்குண்டாகிறதோ மகிட்சி.

௨௧. நீதிமானுக்கு ஒரு அவகேடும் வராது ஆகாதவர்களோ பொல்லாப்பால் நிறையப்படுவார்கள்.

சங்கீத. ௩௨: ௰.

௨௨. கள்ள உதடுகள் கற்தருக்கருவருப்பானதுகள் உண்மையை நடப்பிக்கிறவர்களோ அவருக்குப் பிரியம்.

௬: அதி. ௰௬. ௰௭.

௨௩. விவேகமுள்ள மனுதன் அறிவை அடக்கிறான் நின் மோடரின் நெஞ்சோ பயித்தியத்தைப

பற

பிரசங்கிக்கும். ௰௫: அதி. ௰௬.

௨௪. சாக்கிரதையுள்ளவர்களின் கையே ஆளும் வஞ்சனைக் கையோ அடிமைப்படும்.
௰: ௪.

௨௫. மனுஷனின் இருதயத்திலிருக்கும் கவலை அதை ஒடுக்கும் நல்ல வார்த்தையோ அதை மகிட்சியாக்கும்.

௨௬. நீதிமான் தனக்கடுத்தவனிலும் மேன்மையாயிருக்கிறான் ஆனால் ஆகாதவர்களை அவர்களுடை வழி மோசம் போக்கும்.

௨௭. அசட்டன் தான் வேட்டையாடினதைப் பொரிப்பதில்லை சாக்கிரதையுள்ளவனுக்கோ விலையேறப்பெற்ற ஆஸ்தி அகப்படும்.

௨௮. நீதியின் பாதையில் சீவன் உண்டு மாறகமான வழியில் சாவில்லை.

௰௩. அதிகாரம்.

ஞானமுள்ள மகன் தகப்பனின் புத்தியைக் கேட்கிறான் சரசக்காரனோ அதட்டுதலைக் கேளான்.

௨. தன் தன் வாயின் நற்கனியினாலே அவனவன் நன்மையைப் போசிப்பான் துரோகிகளின் ஆத்துமமோ கொடுமையைப் போசிக்கும்.
௰௮: அதி. ௨௰.

௩. தன் வாயைப் பத்திரம் பண்ணுகிறவன் தன் ஆத்துமத்தைத் தற்காக்கிறான் தன் உதடுகளை அகண்டதாக்கிறவனுக்கோ கலங்கல் வரும்.
௰௪: ௭.

௪. சோம்பனின் ஆத்துமம் இச்சித்தாலும் ஒன்றும் வராது சாக்கிரதையுள்ளவர்களின் ஆத்துமமோ புஷ்டியாம். ௨௰: ௰௩.

௫. நீதிமான் பொய்ப்பேச்சைப் பகைக்கிறான் ஆகாதவனோ வெட்கமும் லச்சையும் உண்டாக்கிறான். சங்கீதம். ௱௰௯: ௱௬௩:

௬. நீதி உத்தம மார்க்கத்தானைத் தற்காக்கும் ஆகாமியமோ பாவியைக் கவிழ்த்துப்போடும்.

௭. ஒனறுமிலலாமல தஙகளை ஐசுவரியவா னகளாயப பாராடடுகிறவர்களுமுணடு திரளா ஆஸதியுணடாய தஙகளைத தரித்திரராயப பா ராடடுகிறவர்களுமுணடு.

௮. மனுஷனின ஐசுவரியம அவன பிராணனை மீடகிறதுணடு ஆகிலும தரித்திரன சீறுபாறுதைக கேளாதிருக்கிறான.

௯. நீதிமானகளின வெளிசசது சநதோஷபபி க்கும ஆகாதவர்களின தீபமோ அணைநதுபோம.

௨௬: ௨௰.

௰. அகநதையாலே மாததிரம வாது பிறககும யோசனை கேடகிறவர்களிடத்திலோ ஞான முணடு

௰௧. மாயைகயாலததேடின ஆஸதி குறை நதுபோம கையபாடாய சசேர்ககிறவனே அதைப பபெருக்கப பணணுவான.

௰௨. நெடுஙகாலமாய ககாத்திருக்குதல மன தையதளைத நோஙகலாககும விருமபினது வநத போதோ ஜீவவிருடசம போலிருககும.

௰௩. வசனததை அசடடைபபணணுகிறவன தனனாலே கெடடுபபோவான கற்பனைக்குப பயபபடுகிறவனோ பலன அடைவான.

௰௪. ஞானியின போதகம மரணககணணிக ளை விலககுவதறகான ஜீவ ஊறறாயிருககுது.

௰௬: ௨௭.

௰௫. நறபுததி தயவுணடாககும துரோகிக ளின வழியோ கறடுமொறடானது.

௰௬. விவேகியாயிருககிறவனெலலாம அறி வோடே செயகிறான நிர மூடனே தன மூடத தனததை விரிதது ககாணபிககிறான.

௰௭. ஆகாததூதன தீதிலே விழுவான உண மையுளள தானாபதியோ அவிழதம.

௰௮. புததியைததளளிபபோடுகிறவனுககு தரி ததிரமும கனயீனமும வரும கடிநது கொள ளுதலைக காவனிதது நடககிறவனோ கனம அடை வான.

௰௯. வாஞசையினநிறைவேறுதல ஆததுமதது
ககினிதாயிருககும பொலலாபபுககு விலகுதல
மூடருககு அருவருபபாயிருககும.

௨௰. ஞானிகளோடே சஞசரிககிறவன ஞான
மடைவான மூடருககுத தோழனாயிருககிறவ
னோ நொறுஙகுணடுபோவான.

௨௧. பாவிகளைத தீமை தொடரும நீதிமான
களுககோ நனமை பலனாக வரும.

௨௨. நலலவன தன பிளளைகளின பிளளை
களை சுதநதிரம அடையபபணணுகிறான பாவி
யின ஆஸதியோ நீதிமானுககு வைககபபடும.

யோபு. ௨௭: ௰௬. ௰௭.

௨௩. ஏழைகளின வயல மிகுநத ஆகாரததை
விளைவிககும ஆனால நியாயமிலலாமையால அழி
கிறவர்களுமுணடு.

௨௪. தனமிலாறைசகையாடாதவன தனமக
னைப பகைககிறான அவனைச சிநேகிககிறவனோ
அவனை ஏரிககனவே தேணடிபபான.

௨௫. நீதிமான தன ஆததுமந திருபதியாகச சா
பபிடுவான ஆகாதவர்களின வயறோ தாடசி
யடையும.

௰௪. அதிகாரம்.

ஞானமுளள எநதபபெணசாதியுந தன வீட
டைககடடுகிறாள பயிததியமுளளவளோ அதை
ததன கைகளால இடிககிறாள.

௨. தன நிதானததிலே நடககிறவன கர்தருக
குபபயபபடுகிறான தன வழிகளில தாறுமாறா
னவனோ அவரை அசடடைபணணுகிறான.

௩. அகநதைககான மிலாறு மூடனின வா
யிலேதானிருககுது ஞானமுளளவர்களையோ
அவர்களின உதடுகள காபபாறறும.

௪. எருதுகளிலலாமையால களஞசியம
வெறுமையாயிருககுங காளைகளின பெலததி
னாலோ மிகுநத வரததுணடு.

௫. உணமையுளளசாடசி பொயசொலலான
களளசசாடசியோ பொயகளை ஊதுகிறவன.

௬. சரசககாறன ஞானததைததேடியுங கண்டு
பிடியான உணர்வுளளவனுககோ அறிவு
லேசாயவரும.

௭. பயிததியமனுஷனுடைய முகதாவுககெடடந
துபோ ஏனெனில அறிவுளள உதடுகளை அங
கே காணாய.

௮. தனவழியை சிநதிததுககொணடிருககி
றது விவேகியினுடையஞானந திருவாதிரமோ
மோடருடைய பயிததியம.

௯. குறறததுககு பரயசசிததகாறர ஆகடியம
பணணுகிறார்கள செமமையானவர்களுககுள
ளோ தயவிருககுது.

௰. அவனவனுடைய ஆததுமததின சஞசலததை
அவனவனுடைய இருதயமே அறியும அவனவன
மகிடசிககு அனனியன உடநதையலல.

௰௧. ஆகாதவர்களின வீடுஅழியுஞ செமமை
யானவர்களின கூடாரமோ செழிககும.

௰௨. சிலமனுஷருடைய பார்வைககு அவர்க
ளுடையவழி செமமையாயககாணும அதின மு
டிவு மரணததுககுபபோகு வழிகளாயிருககும.
௰௬: ௨௫.

௰௩. நகைபபிலும மனதுககு நோவுணடா
கும அதினபிறகு சநதோஷிக சஞசலமாம.

௰௪. பினவாஙகும இருதயமுளளவன தன
னுடையதுகளாலும நலமனுஷன தனமாறகத
தாலுந திருததியாவான.

௰௫. பேதை சகல வாரததையையும நமபுகி
றான விவேகியோ தனநடையினமேல கவ
னமாயிருககிறான.

௰௬. ஞானமுளளவன பயநது தீஙகுககுவில
கிறான மோடனோ சினததுககொணடு திடாரக
கமாயிருககிறான.

௰௭. முறகோபி மதிகேடடை சசெயவான
தீவினைகளுளள மனுஷன பகைககபபடுவான
௰௨: ௰௬.

௰௮. பேதைகள பயிததியததை சசுதநதரிததுக கொளளுகிறார்கள விவேகிகளோ அறிவின கிரீடததைத தரிததுககொளளுகிறார்கள.

௰௯. பொலலாதவர்கள நலலவர்களுககு முனபாகவும ஆகாதவர்கள நீதிமானுடைய வாசலபபடியிலும குனிவதுணடு.

௨௰. தரிததிரன தனககுநதவனாலும பகைக கபபடுகிறான ஐசுவரியமுளளவர்களின சிநே கிதரோ அநேகர். ௰௯: ௪. ௭.

௨௧. தனகூடுகதவனை அசடடைபணணுகிறவன பாவஞசெயகிறான சிறுமையானவர்களுககிரங கிறவனோ பாககியமுடையவான. சஙகீ. ௪௧: ௨.

௨௨. துனமைககெததனம பணணுகிறவர்கள தபபிததுச செயகிறார்களலலவோ நனமைக கெததனம பணணுகிறவர்களுககோ கிருபை யுமஉணமையும உணடு.

௨௩. சகல பிறையாசததிலும பிறையோச னமுணடு உதடுகளின வசனிபபால குறைசசல வருகுது. ௰: ௩. ௰௨: ௨௪.

௨௪. ஞானமுளளவர்களின ஐசுவரியம அவர்களுககு கிரீடம மோடரின பயிததியம பயிதத யமே.

௨௫. உணமையுளளசாடசி ஆததுமாககளை விடுவிககிறான கவடடுசசாடசியோ பொயகளை ஊதிவிடுகிறான.

௨௬. கறததருககு பயபபடுகிறததிலே பெலததிடனுணடு அவனபிளளைகளுககும அடைககலமிருககும. ௰௮: ௰.

௨௭. கறததருககு பயபபடுதல மரணககணணிகளை விடடு விலகுவதறகாக சீவஊறறாயிருககுது.

௨௮. சனததிரடசி ராசாவின மகததுவங சனககுறைவு தலைவனின முறிவு.

௨௯. நீணடசாநதமுளளவன மகாபுததிமான முறகோபியோ பயிததியததை ததேரியககாணபிககிறான. ௰௯: ௰௧.

௩௰. சொஸ்த்தமனம் உடலின் ஜீவன் பொறா
மையோ எலும்புருக்கி.

௩௧. தரித்திரனை ஒடுக்குறவன் அவனை உண்
டாக்கினவரை நிந்தசெய்கிறான் எளியவனுக்
கிரங்குறவனோ அவரைக் கனம்பண்ணுகிறான்.

௰௭: ௫.

௩௨. ஆகாதவன் தன் பொல்லாப்பினாலே
தள்ளுண்ணப்படுவான் நீதிமானோ தன் மரணத்தில் தி
டனாயிருக்கிறான்.

௩௩. உணர்வுள்ளவனின் இருதயத்தில் ஞா
னம் தங்கியிருந்து மோட்டரின் நடுவே விளங்கும்.

௩௪. நீதி சாதியையுயர்த்தும் பாவமோ சன
சதளங்களுக்குக் கேடு.

௩௫. விவேகமுள்ள ஊழியக்காறன் மேல்
ராசாவின் பிரியமும் வெட்கக்கேடுண்டாக்குற
வன்மேல் அவன் மூற்க்கமுமிருக்கும்.

௰௫ அதிகாரம்.

மெதுவான பிறத்தியுத்தாரம் உக்கிறத்தைத் திருப்
பும் நோகப்பண்ணும் வாற்த்தையோ கோபத்
தைக்கிளப்பும்:

௨. ஞானிகளின் நாவு அறிவை நன்றாய்க் காண்
பிக்கும் மோட்டரின் வாயோ பயித்தியத்தை ஊற்
றும். ௰௩. ௰௪.

௩. எவ்விடத்திலும் கறத்தருடைய கண்களிரு
ந்து பொல்லாதவர்களையும் நல்லவர்களை
யும் நோக்கிப்பார்க்குது.

௪. நாவின் ஆரோக்கியத்து சீவவிருட்சம் அதிலு
ள்ள தாறுமாறே ஆவிக்கு நொறுக்குதல்.

௰௨: ௰௮.

௫. பயித்தியக்காறன் தன் தகப்பனின் புத்தியை
அசட்டை பண்ணுகிறான் கடிந்து கொள்ளு
தலைக் கவனித்து நடக்கிறவனோ விவேகியா
வான்.

௬. நீதிமானின் வீட்டிலே வெகுசத்துவமிருக்
கும்

ஙும ஆகாதவனின வாசததிலோ கலககமுணடு.
௩: ௩௩.

௭. ஞானமுளளவர்களின உதடுகள அறிவை இறைககும மூடரின இருதயம அபபடியலல.

௮. ஆகாதவர்களின பலி கர்ததருககருவருபபு செமமையானவர்களின செபமோ அவருககு பிரியம. ௨௧: ௨௭.

௯. ஆகாதவனின வழி கர்ததருககருவருபபு நீதியைப பினதொடருகிறவனையோ அவர் சிநேகிககிறார்.

௰. பாதையை விடடுபபோகிறவனுககுப புததி மதிவிதனமாயிருககும கடிநதுகொளளுதலைப பகைககிறவன சாவான.

௰௧. பாதாளமும நாசமும கர்ததரின முனபாக இருககுதே மனுபபுததிரனின இருதயம எததனையதிகம. யோபு. ௨௬: ௬.

௰௨. சரசககாரன தனனைக கடிநதுகொளளுகிறவனை சிநேகியான ஞானிகளணடைககு அவன போகான.

௰௩. மகிழசசியுளள இருதயம முகததைச செழிபபாககும இருதயததின நோவினாலோ ஆவி முறிநதுபோம. ௰௭: ௨௨.

௰௪. உணர்வுளளவனின இருதயம அறிவைத தேடும மூடரினவாயோ பயிததியததை மேயும.

௰௫. சிறுமைப படடவனின நாளாககளெலலாம தீஙகுளளதுகள மன சேமமியமோ நிறவிருநது. ௧. தீமோ. ௬: ௬.

௰௬. அமளியோடிருககும பெருமபொககிஷததைப பார்ககிலும கர்ததருககுப பயபபடுதலோடிருககுங கொஞசமானது வாசி.

௰௭. பகையோடிருககும கொழுதத எருதின கறியைப பார்ககிலும சிநேகததோடிருககும இலைககறிவாசி. ௰௭: ௧.

௰௮. உககிரமுளள மனுஷன சணடைகொளுவுகிறான நீணடசாநதமுளளவனோ சணடையை அமததுகிறான.

௰௬. சோமபனினவழி முளவேலியாயிருககு செமமையானவர்களின பாதையோ நிரவப பட்டதாயிருககுது.

௨௪: ௩. ௰: ௩௧:

௨௰. ஞானமுளளமகன தகப்பனை பப்ரிய பாக்குகிறான புததியீனமனுஷனோ தாயை அசட்டை பண்ணுகிறான. ௰: ௧. ௰௭: ௨௫.

௨௧. புததியீன மதியீனனுககு சநதோஷம உணர்வுளள மனுஷனோ தன நடக்கையை சசெம மைபபடுததுகிறான.

௨௨. யோசனையிலலாமையால நினைவுகள ஜெசகெட்டாம ஆனால அநேகம ஆலோசனைக காரராலே உறுதியுண்டாம. ௰௧: ௰௪.

௨௩. மனுஷனுககு தனவாய மொழியினாலே மகிட்சியுண்டாம ஏறறகாலததிலே சொனன வாரததை எததனை நலமாயிருககும. ௨௫: ௰௧.

௨௪. தாழயருககும நரகததை விட்டு விலகும படிககு விவேகிககு சீவவழி உயரப்போம.

௨௫. அகநதைககாரரின வீட்டை கர்ததர பிடுங்கி விதவையின எலலையை நிலைபபடுததுவார.

சங்கீத. ௱௪௬: ௯.

௨௬. பொலலாதவனின நினைவுகள கர்த ருககு அருவருப்பாயிருககுது சுததவானகளின வா ரததைகளோ இனபமானதுகள.

௨௭. பொருளாசைககாரன தன வீட்டைக கலககுகிறான பரிதானங்களை பகைககிறவனோ பிழைததிருககிறான.

௨௮. நீதிமானின இருதயம பிரதியுததாரஞ சொலலயோசிககும ஆகாதவர்களின வாயோ பொலலா விசேஷங்களை பொழியும.

௨௯. ஆகாதவர்களுககு கர்ததர தூரமாயிருக கிறார நீதிமானகளின செபததையோ கேழக கிறார.

௩௰. கணகளின வெளிசசம இருதயததை ப பூரிபபாககும நலலசெதி எலுமபுகளை புஷ்டி யாககும.

௩௧. ஜீவனின கடிநதுகொளளுதலைக கெழ ககுஙகாது ஞானமுளளவர்களுககுள தாபரிககும.

௩௨. புததியைத தளளிபபொடுககிறவன தன ஆததுமததை வெறுககிறான கடிநதுகொளளுதலைக கெடகிறவனொ ஞானமடைவான.

௩௩. கரததருககுப பயபபடுதல ஞானததைப பொதிககும மகிமைககுமுன தாழமையுணடு.

௰௮: ௰௨.

௰௬ அதிகாரம.

மனதின யோசனைகள மனுஷனுடையது நாவின பிரதயுததாரங கரததராலிருககும.

யெரே. ௰: ௨௩.

௨. மனுஷனுடைய வழிகளெலலாம அவன பார்வைககுச சுததமாயிருககுது ஆனால கரததர அவர்களை நிறுககிறார். ௨: ௨.

௩. உன செயகைகளைக கரததருககுச சாடடிவிடு அபபொ உன யோசனைகள நிலைவரப படும.

௪. கரததர அததினதின லெககுககுச சகலததையுந தீஙகுநாளுககுப பொலலாதவனையுங கூட உணடாககினார.

௫. மனமெடடிமையானவனெலலாங கரத தருககு அருவருபபானவனாயிருககிறான அவன கையொடெ கைகொர்ததாலும ஆககினைககுத தபபான. ஞாகக. ௰௬: ௰௫.

௬. கிருபையினாலும உணமையினாலும அககிரமம நீககபபடும ஆனால கரததருககுப பயபபடு கிறததினால பொலலாபபை விடடு விலகவெ ணும.

௭. ஒரு மனுஷனுடைய வழிகளின மெல கரத தர பிரியமாயிருநதால அவர அவன சததுருக களையும அவனொடெ சமாதானமாககுவார.

௮. ஞாயமிலலாத திரள வரததுகளைப பார்க

க்கும் நீதியோடிருக்கிற கொஞ்சமானது வாசி.

சங்கீத. ௩௭: ௰௬.

௯. மனுஷனின் இருதயம் தன் வழியை யோசிக்கும் கர்த்தரே அவன் நடையை உறுதியாக்குகிறவர்.

௰. ராசாவுட உதடுகளிலே ஞானத்தீர்ப்புண்டு அவன் வாய் ஞாயத்திலே நீத்துப்பிசகாது.

௰௧. சுமுத்திரையான சுயற்றுக்கோலுந் திராசுங் கர்த்தருடையது பையிலுள்ள படிக்கல்லுகளெல்லாம் அவருடைய செய்கை.

௰௧: ௧.

௰௨. அக்கிரமஞ் செய்கிறது ராசாக்களுக்கு வருப்பாயிருக்கும் ஏனெனில் நீதியால் ராசாசனம் உறுதிப்படுத்தப்படும்.

௰௩. நீதியுள்ள உதடுகள் ராசாக்களுக்குப் பிரியம் நிதானமாய்ப் பேசுகிறவனை ராசா சிநேகிப்பான்.

௰௪. ராசாவின் உக்கிரம் மரணத்தூதாக்களைப்போலிருக்கும் ஆனால் ஞானமுள்ள மனுஷன் அதை ஆற்றுவான்.

௰௫. ராசாவுட முகக்களை உயிர்ப்பிக்கும் அவன் தயவு பின்மாரிபெய்க்கும் மேகத்தைப் போலிருக்கும்.

௰௬. அபரஞ்சியைப் பார்க்கிலும் ஞானத்தைச் சம்பாதிக்கிறது எத்தனை நலமும் வெள்ளியைப் பார்க்கிலும் உணர்வைச் சம்பாதிக்கிறது எத்தனை மேன்மையுமாயிருக்குது. ௩: ௰௪.

௮: ௰. ௰௯. ௨௯. ௰௯: ௰௧.

௰௭. பொல்லாப்பை விட்டு விலகுதலே செம்மையானவர்களின் சமனான பாதை தன் வழியைக் காக்கிறவன் தன் ஆத்துமத்தைத் தற்காக்கிறான்.

௰௮. நொறுங்குதலுக்கு முன்னானது அகந்தை விழுகுதலுக்கு முன்னானது மனமேட்டிமை.

௰௮: ௰௨.

௰௯. அகந்தைக்காரரோடே கொள்ளையைப் பங்கிட

பங்கிட

பங்கிட்டுக்கொள்வதைப் பார்க்கச் சிறுமையானவர்களோடே மனத்தாழ்மையாயிருக்கிறது நலம்.

௨௰. வசனத்தின்மேல் சிந்தையை வைக்கிறவன் நன்மையைக் கண்டடைவான் கர்த்தரை நம்புகிறவன் பாக்கியவான்.

௨௧. இருதயத்தில் ஞானமுள்ளவன் புத்திமானென்னப்படுவான் உதடுகளின் இனிமையோ உபதேசத்தைப் பெருகப்பண்ணும்.

௨௨. புத்தி தன்னையுடையவர்களுக்குச் சீவனூற்றாயிருக்குது பயித்தியக்காரரின் கல்வியோ பயித்தியம்.

௨௩. ஞானியின் இருதயம் அவன் வாயைப் புத்தியுள்ளதாக்கி அவன் உதடுகளில் உபதேசத்தைப் பெருகப்பண்ணும்.

௨௪. இன்பமான வார்த்தைகள் தேன்கூடும் ஆத்துமத்துக்கு மதுரமும் எலும்புகளுக்கு அவிழ்தமுமாயிருக்குது.

௨௫. மனுஷனின் பார்வைக்குச் செம்மையாய்க் கண்டும் முடிவிலே மரணத்துக்குக் கொண்டுபோகிறதாகிய வழியுண்டு. ௰௪: ௰௨.

௨௬. உழைக்கிற ஆத்துமா தனக்கே உழைக்கிறான் ஏனெனில் அவன் வாய் அவனைத் தீர்க்கும்.

௨௭. பேலியாளின் மனுஷன் தீங்கை எத்தனம்பண்ணுகிறான் அவனுதடுகளிலிருக்கிறது எரிகிற அக்கினியைப்போலிருக்கும்.

௬: ௰௨. ௰௪.

௨௮. மாறுபாடுகளுள்ள மனுஷன் வழக்கை உண்டுபண்ணுகிறான் கோள்காரன் பிரதான சிநேகிதனையும் பிரிப்பப்பண்ணுவான்.

௨௯. கொடுமையான மனுஷன் தன்னடுத்தவனுக்கு ஆசைப்பதங்காட்டி அவனை நலமல்லாத வழியில் நடக்கப்பண்ணுகிறான்.

௩௰. திருவாதிரங்களை யோசிக்கத் தன் கண்களை மூடுகிறான் தன் உதடுகளை அவன் அசைக்கும்போது பொல்லாப்பைச் செய்யத்தீர்ந்தது.

௩௧. நரைமயிர் அலங்காரமான கிரீடம் நீதியின் வழியில் அது கிடைக்கும். ௨௰: ௨௯.

௩௨. பெலவானைப் பார்க்க நீண்ட சாந்தமுள்ளவனும் ஒரு பட்டணத்தைப் பிடிக்கிறவனைப் பார்க்கத் தன் ஆவியை ஆண்டுகொள்ளுகிறவனும் வாசி.

௩௩. சீலிமடியிலேபோடப்படும் ஆனாலதின் ஞாயமெல்லாம் கர்த்தரால் வரும்.

௰௭. அதிகாரம்.

சண்டையோடே கூடிய கொழுத்த ஆகாரங்கள் வீடுநிறைய இருந்தாலும் அதுகளைப்பார்க்க அமரிக்கையோடே சாப்பிடுங் கறியில்லாத துணுக்கே தாவிளை. ௰௫: ௰௭.

௨. புத்தியுள்ள வேலைக்காரன் லைச்சைசெய்யுண்டாக்கிற குமாரனை ஆண்டு சகோதரர் நடுவில் சுதந்தரப்பங்கடைவான்.

௩. வெள்ளிக்குப் புடமும் பொன்னுக்குக் குகையும் போல இருதயங்களை சோதிக்கிறவர் கர்த்தர்.

௪. பொல்லாங்கன் அக்கிரம உதட்டைக் கவனிக்கிறான் கள்ளன் கேடுபாடுகளுள்ள நாவுக்குச்செவிகொடுக்கிறான்.

௫. ஏழையைப் பரியாசம் பண்ணுகிறவன் அவனை உண்டாக்கினவரை நிந்தைப்படுத்துகிறான் ஆபத்துக்கு அகமகிழ்கிறவன் ஆக்கினைக்குத் தப்பான். ௰௪: ௩௧.

௬. பிள்ளைகளின் பிள்ளைகள் முதிர்வயதுள்ளவர்களின் கிரீடம் பிள்ளைகளின் சிங்காரமோ அவர்களின் பிதாக்கள்.

௭. மேன்மையானதுகளைப் பேசும் உதடு பயித்தியக்காரனுக்கு அடுத்ததல்ல பிரபுக்கோ பொய் உதடு எப்படி அடுக்கும்.

௮. பரிதானம் அதை வாங்குகிறவர்களின் பார்வைக்கு நேர்த்தியான ரெத்தினமாயிருக்குது அது

நோக்

நோக்குந்திசையெல்லாங் காரியம் வாய்க்கும். ௰௮: ௰௬.

௯. பிழைதனை மூடிப்போடுகிறவன் சிநேகத்தைநாடுகிறான் காரியத்தைக் கிண்டிக்கிளப்புகிறவனோ பிறதான சிநேகிதனையும் பிரியப்பண்ணுவான்.

௰. மோட்டனை நூறடி அடிப்பதைப் பார்க்கிலும் உணர்வுள்ளவனுக்கு அதட்டுதலே அதிகமாய் உறைக்கும்.

௰௧. பொல்லாதவன் கலகத்தையே தேடுகிறான் ஆனால் கொடூரத்தூதன் அவனுக்கு விரோதமாக அனுப்பப்படுவான்.

௰௨. தன் பயித்தியத்தோடிருக்கிற மோட்டனுக்குக் குல்லக்குட்டிகளைப் பறிக்கொடுத்த கரடிக்கே மனுஷன் எதிர்ப்படட்டும்.

௰௩. நன்மைக்குத் தின்மையைச் சரிக்கட்டுகிறவனின் வீட்டைத் தின்மை விட்டுப்பிரியாது.

௰௪. சண்டைக்குக் காரணமாயிருக்கிறவன் தண்ணீர் மதகைத் திறக்கிறவனுக்குச் சரி ஆகையாலே போர் கலவாததுக்கு முன் வாதாட்டத்தை நிகழ்.

௰௫. ஆகாதவனை நீதிமானாக்கவும் நீதிமானை ஆகாதவனாக்கவுந்தீர்க்கிற இருவருங் கர்த்தருக்கருவருப்பானவர்கள். யேசா. ௫: ௨௩.

௰௬. மோட்டன் மதியில்லாதவனாயிருக்கச்சே ஞானத்தைக்கொள்ள அவன் கையிலே கிரயமென்னத்துக்கு.

௰௭. சிநேகிதன் எல்லாக்காலத்திலுஞ் சிநேகிப்பான் இக்கட்டுக்குதவுகிற சிநேகிதனே ஞேணம் பிறக்க வேணும்.

௰௮. தனக்கடுத்தவன் முன்பாகப் பிணைப்பட்டுக் கைப்போடுகிறவன் புத்தித்தாட்சியான மனுஷன். ௰௧: ௰௫.

௰௯. வாதுப்பிரியன் பாதகப்பிரியன் தன் வாசலை உயர்த்துகிறவன் ஒடிதலைத்தேடுகிறான்

௨௰. திருவாதிர இருதயத்தான் நன்மையைக்

கண்டடை

கணடடைவதிலலை பிரட்டு நாவுளளவன துனமையிலவிழுவான.

௨௧. மோட்டனைப பெறுகிறவன தனக்குச சஞ சலமாக அவனைப பெறுகிறான பயித்தியக்காற னின தகப்பன மகிழான.

௨௨. மகிட்சியுளள இருதயம அவிழுதம போலா கும முறிநத ஆவியோ எலுமபுகளை உலரப பணணும. ௰௫: ௰௩. ௰௫.

௨௩. ஆகாதவன நியாயவழிகளைப பிரட்ட மடி யிலுளள பரிதானத்தை வாஙகிறான.

௨௪. ஞானம உணர்வுளளவனுடைய முகத தின முனனிருக்குது மோட்டனுடைய கணகளோ பூமியின கடையாநதிரஙகளில திரியுது.

௨௫. மோட்டன குமாரன தன தகப்பனுக்குச சலிப்பும தனனைப பெறறவளுக்கு கசப்புமான வன. ௰௫: ௨௰.

௨௬. நீதிமானைச கூட்டத தெணடம பிடிக்கிற துவும பிறபுக்கள நிதானத்தைச செய்கிறவனை அடிக்கிறதுவும நலலதலல.

௨௭. அறிவாளி தனவாறதைகளை அடக்குகிறான உணர்வுளள மனுஷன குளிர்நத குணமுளள வன. யாக்கோபு. ௧: ௰௯.

௨௮. பயித்தியக்காறனும மௌனமாயிருநதால ஞானமுளளவனெனறநதன உதடுகளை மூடுகி றவன புததிமானெனறும எணணபபடுவான.

௰௮. அதிகாரம.

பிரிநதுபோறவன தனனிசசையினபடி செய யப்பார்க்கிறான எலலா மெஞ்ஞானததோடுங கலக்கிறான.

௨. மோட்டன உணர்வையலல தனனிருதயந திறநது கிடக்குதலை விருமபுகிறான.

௩. ஆகாதவன வருகையில அசஙகிதமுஙகனயீ னததோடே கூடிய நிநதையும வரும.

௪. மனுஷனுடைய வாயின வசனஙகள ஆழமான தணணீர்களாயிருக்கும ஞானததின ஊறறுப

பபா

பாய்கிற ஆறும். ௨௯: ௫.

௫. நீதிமானை ஞாயத்திலே தோற்கடிக்க ஆகாதவனின் முகமாயட்டுத்துப் பார்க்கிறது நல்லதல்ல. ௫. மோசே. ௧: ௰௭

௬. மோடனின் உதடுகள் சண்டைக்குள்ளாப் படும் அவன் வாய் அடிகளை வரவழைக்கும்.

௭. மோடனின் வாய் அவனுக்குக் கேடு அவன் உதடுகள் அவன் ஆத்துமத்துக்குக் கண்ணி.

௮. முணுமுணுப்புக்காரனின் வார்த்தைகள் பரியாச வார்த்தைகளைப் போலிருக்கும் ஆனால் அதுகள் வயிற்றின் உள்ளறைகளில் இறங்கும். ௨௰: ௨௨.

௯. தன் வேலையில் அசதியானவன் அழிம்பனின் சகோதரன்.

௰. கர்த்தரின் நாமம் அரணுள்ள துருக்கம் அதிலே நீதிமான் ஓடிப் பத்திரமாயிருக்கிறான்.

௰௪: ௨௬. சங்கீத. ௬௧: ௩.

௰௧. அயிசுரியவானின் ஆஸ்தி அவனுக்கு அவன் தோற்றத்தின் படி அரணான பட்டணமும் உயர்ந்த மதிலுமாயிருக்கும். ௰: ௰௫.

௰௨. நொறுங்குதலுக்கு முன் மனுஷனின் இருதயம் மேட்டிமையாகும் மகிமைக்கு முன் காணகிறதோ தாழ்மை. ௰௬: ௰௮. மத்தே. ௨௩: ௰௨.

௰௩. ஒருத்தன் கேளாததுக்கு முன் பிறத்தியுத்தாரஞ் சொன்னால் அவனுக்கு அது பயித்தியமும் வெட்கமுமாயிருக்கும்.

௰௪. மனுஷனின் ஆவி அவன் வியாதியைத் தாங்கும் முறிந்த ஆவியையோ ஆர் தாங்குவான்.

௰௫: ௰௩.

௰௫. உணர்வுள்ளவனின் இருதயம் அறிவைச் சம்பாதிக்கும் ஞானமுள்ளவர்களின் செவி அறிவையே தேடும்.

௰௬. மனுஷனின் காணிக்கை அவனுக்கு வழியுண்டாக்கி அவனைப் பெரியோர்களுக்கு முன்பாக வரப்பண்ணும்.

௰௭. நீதிமான் முதல் தன்னோடே வழக்காடுகிறான் பிறகு அவனுக்கடுத்தவன் வந்தால் அவனையும் விசாரித்தாராய்கிறான்.

௰௮. சீடடுபோடுதல வழககுகளை ஒயபபணணி பெலவானகளின நடுவே விசககலுககும.

௰௯. அரணான படடணததைப பாரககிலும அநியாயம அனுபவிதத சகோதிரன கெடடியாயிருககிறான அபபடிபபட்ட வழககுகள கோடடைத தாபபாளகளுககுச சரி.

௨௰. தன தன வாயின கனியால அவனவன வயறு ரொபபபபடும தன தன உதடுகளின வரததினாலே அவனவன திருபதியாவான.

௨௧. மரணமும சீவனும நாவின அதிகாரததிலிருககும அதைச சநேசிககிறவன அதின கனியைப பொசிபபான. ௰௩: ௩.

௨௨. பெணசாதியைக கணடடைகிறவன நற காரியததைக கணடடைநதான கறததரால ஒரு தயவை வரபபெறறுககொணடான.

௰௯: ௰௪. ௩௧: ௰.

௨௩. தரிததரன கெஞசிபபேசுகிறான ஆயிசுவரியவான கடுமையா உததரவு கொடுககிறான.

௨௪. சிநேகிதருககுணமையான மனுஷன உறவுகடடபபடடததககவன சகோதரனிலும அதிகததோநதமாய சசிநேகிபபவருணடு. ௨௭: ௰.

௰௯. அதிகாரம

மோடடனுகிய திருவாதிர உதடடனைப பாரசககதன உததமததில நடககிற தரிததிரனே வாசி.

௨௮: ௬.

௨. அறிவிலலாத ஆததுமம நலலதலல காலததுரிதககாரன தபபி நடககிறான.

௩. மனுஷனின பயிததியம அவன வழியையதாறுமாறாககும பிறகு கறததருககு விரோதமாய அவனிருதயந தாஙகலாயிருககும.

௪. ஆஸதி அனேககு சிநேகிதரை சசேரககும தரிததிரனே தன சிநேகிதனுலே நிகழபபடுவான.

௰௪: ௨௰.

௫. களளசசாடசி ஆககினை யிலலாதிருபப திலலை பொயகளை ஊதுகிறவன தபபான.

௫. மோசே. ௰௯: ௰௬—௨௰.

௬. உதாரனின முகததுககு முனபாக அனேகர வருநதுகிறாரகள கொடை கொடுககிறவனுககு எவனுஞசிநேகிதன.

௭. தரிததிரனுடைய சகோதரரெலலாரும அவனைப பகைககிறாரகளே எததனை அதிகமாய அவன சிநேகிதர அவனுககு தூரமாவாரகள அவரகள கொடுதத வாரததைகளைத தொடருகிறான ஆனால அதுகள வெறுமை.

௮. ஞானததைத தேடிககொளளுகிறவன ஆததுமததைச சிநேகிககிறான உணரவைக காககிறவனுககு நனமைகிடைககும.

௯. களளசசாடசி ஆககினைககு தபபான பொயகளை ஊதுகிறவன அழிவான.

௨௧: ௨௮.

௰. மோடனுககு சநதோஷம அடாது பினனை அடிமை பிறபுககளை ஆளுவது எபபடி அடுககும.

௰௧. மனுஷனின புததி அவனை சசாநதகனுககும மீறுதலை பாராமல போவது அவனுககு மகிமை.

௰௨. ராசாவின சினம சிஙகததின கெறசிபபுககும அவன தயவு பூணடுகளமேல பெயயும பனிககுச சமானம. ௨௰. ௨.

௰௩. மோடனாகியமகன தன தகபபனுககு சாலததுககமாயிருககிறான பெணசாதியின சணடைகள ஓயாதஒழுககு. ௨௭: ௰௫.

௰௪. வீடும ஆஸததியும பிதாககளவைககுச சுகநதிரம புததியுளள பெணசாதியோ கரததரால கொடுககபபடுகிறாள. ௰௮: ௨௨.

௰௫. சோமபல தூஙகிவிழபபணணும அசதியானஆததுமா படடினியாயிருககும.

௰: ௪.

௰௬. கறபனையைக காககிறவன தன ஆததுமததைக காககிறான அதின வழிகளுககு அசடடையாயிருககிறவனோ சாவான.

௰௭. ஏழைக்கிரங்குகிறவன் கர்த்தருக்குக் கடன் கொடுக்கிறான் அவனுடைய உபகாரத்தை அவர் அவனுக்கு பதிலாகக் கொடுப்பார்.

மத்தே. ௰: ௪௨. ௨௫: ௪௰.

லூக்கா. ௬: ௩௮.

௰௮. நம்பிக்கை யிருக்குமட்டும் உன் மகனைத் தண்டி ஆனால் அவனைக் கொல்ல உன் ஆத்துமத்தை எழும்பவிடாதே. எபேசர். ௬: ௪.

௰௯. மகா உக்கிரமான ஆக்கினையடைவான் நீ அவனைத் தப்பவிட்டாலோ பின்னப்புறம் அவனைத் தண்டிக்கலாம்.

௨௰. உன் கடைசி நாட்களில் நீ ஞானமுள்ளவனாயிருப்பதற்கு ஆலோசனையைக் கேட்டு போதகத்தை ஏற்றுக்கொள்.

௨௧. வெகு நினைவுகள் மனுஷனின் இருதயத்திலிருக்கும் ஆனால் கர்த்தரின் யோசனையே நிற்கும்.

௨௧: ௩௰.

௨௨. நன்மை செய்ய மனுஷனுக்கிருக்கும் ஆசையே தயவு பொய்யுள்ள மனுஷனைப் பார்க்கத் தரித்திரன் வாசி.

௨௩. கர்த்தருக்குப் பயப்படுதல் மனுஷனை ஜீவனுக்குள்ளாக்கும் அவன் திருப்தியடைந்தவனாய் ராத்தங்குவான் பொல்லாப்பு அவனை அணுகாது.

௨௪. சோம்பன் தன் கையைக் கலத்திலே போட்டுவிட்டு அதைத் தன் வாயண்டைக்குத் திரும்ப எடுக்காதிருக்கிறான். ௨௬: ௰௫.

௨௫. சக்கந்தக்காரனை அடி அப்போ பேதை வீறுவுள்ளவனாவான் உணர்வுள்ளவனைக் கடிந்துகொள் அறிவை உணர்வான்.

௨௧: ௰௧.

௨௬. வெட்கமும் லெச்சையும் உண்டாக்கிற மகன் தகப்பனைப் பாழாக்கடிக்கிறவனும் தாயைப் பறக்கடிக்கிறவனுமாயிருக்கிறான்.

௨௭. என் மகனே புத்தியைக் கேளாமல் விட்டுவிடாயாகில் அறிவின் வசனங்களை விட்டு வழி தப்பத்தான் அப்படி செய்வாய்.

௨௮. பேலியாளின மனுதனுகிய சாடசிககாறன ஞாயததை நிலைககாரமபணணுகிறன ஆகாதவர்களினவாய அககிறமததை முழுஙகும.

௨௯. சககநதககாறருககு ஞாயததீர்பபுகளும மோடரின முதுகுககு அடிகளும ஆயததமாயிருககுது.

௨௰. அதிகாரம.

மதுபானஞ சககநதமுளளதும லோபடி அமளியுளளதுமாயிருககுது அதிலே மயஙகிற எவனும ஞானியாவதிலலை.

௨. ராசாவின உறுககுதல சிஙககுடடியின கெறசிபபுககுச சரி அவனுககு கோபமுணடாககிறவன தன சீவனுககு துரோகஞசெயகிறன.

௩. வழககைக விலக்கியிருககிறது மனுதனுககு கனம ஆனால பயித்தியககாறனெவனும அதிலேகலநதுபோறன.

௪. சோமபன குளிருதெனறு உழாதிருககிறன அறுபபிலே வேணுமெனபான அபபொ ஏனறுமிலலை.

௫. மனுதனின இருதயததிலிருககும யோசனை ஆழமான தணணீர்கள உணர்வுளள மனுதனே அதைமெணடெடுபபான.

௬. மனுதரின ஏராளததில அவனவன தனதயவைககூறுகிறன ஆனால நல உணமையான மனுதனைககணடுபிடிபபவனார்.

௭. நீதிமான தன உததமததிலே நடககிறன அவனுககுப பிறகு அவன பிளளைகள பாககியவானகள. சஙகீத. ௩௰௨: ௨.

௮. ஞாயாசனததில உருககாரநதிருககிற ராசா தன கணகளினால சகல பொலலாபபையுஞசிதறபபணணுகிறன.

௯. என னிருதயததை நான சுததமாககித தீர்நதுஎனபாவம அறறுபபோயவாகுனெனனெனறு சொலபவனார். றோமர். ௭: ௨௰.

௰. விதவிதமான படிககலலும விதவிதமான மரககாலும ரெணடுங கறததருககருவருபபாயி ருககும. ௫. மோசே. ௨௫: ௰௩. ௰௪.

௰௧. ஒருபிளளையானை செயகை சுததமுஞ செம மையுமாயிருககுமோ வெனறு அதின கிரியைக களாலும அறியபபடும.

௰௨. கேடகிற காதுங காணகிற கணணுமான வெவிரணடையுங கறததர் உணடாககினார்.

௰௩. நீ ஏழையாகாதபடி கணதுாககததைச சிநேகியாதிரு உன கணகளைத திற அபபோ அப பததாலே திருபதியாவாய. ௬: ௯. ௰.

௰௪. கொளளுகிறவன ஆகாதாகா தெனகிறான கொணடுபோனபின மெசசுககொளளுகிறான.

௰௫. பொனனுந திரளான முததுகளுமுணடு, அறி வுளள உதடுகளோ விலையேறபபெறற ஆபர ணம.

௰௬. அனனியனுககாக பிணைபபடடவனின வஸதிரததை எடுததுககொள புறததியாருககாக அவனகையில அடகு வாஙகு. ௨௭: ௰௩.

௰௭. வஞசனை அபபம மனுஷனுககினபம பிற பாடோவெனில அவன வாய பருககைக கலலுக களால நிறையபபடும.

௰௮. நினைவுகள யோசனைகளால திடபபட டுபபோம நலவிவேகமாய யுததம பண ணு. ௨௪: ௬.

௰௯. தூறறிககொணடு திரிகிறவன ரகசியத தை வெளியாககுவான புததியிலலாத உதடனோ டே கலவாதே. ௰௧: ௰௩.

௨௰. தன தகபபனையுந தாயையுந தூஷணிககி றவனின தீபங காரிருடடிலே அவிநது போம.
௨. மோசே. ௨௧: ௰௭.

௨௧. துவககததிலே தீவிரமாயப பிடிதத சுதந திரம பிறகாலததிலே ஆசீர வாதமறறிருககும.

௨௨. தினமைககுத தினமைசசரிககடடுவேன எனனாதே கறததருககுக காததிரு அவருனககு ரெடசிபபுணடாககுவார். ௨௪: ௨௯.
ரோமர். ௰௨: ௰௯.

உ௩. விதவிதமான படிககலலும கறதருககரு வருபபாயிருககும களளததிராசு நலலதலல.

௰. வசனம.

உ௪. கறதராலே மனுதனுடைய நடைகள வாயககும மனுதன தானே தனவழியை உணரவதேது.

உ௫. பரிசுததமானதை முழுஙகி நேமஙகளை பணணினபின சிநதிததுபபாரககிறது மனுதனுககுக கணணியாயிருககும.

உ௬. ஞானமுளள ராசா ஆகாதவரகளைசசிதறடிதது அவரகள மேலே உருளையை உருளபபணணுவான.

உ௭. மனுதனின ஆததுமா கறதர தநத தீபமாயிருநது வயிறறின உளளறைககுளளானதுகளை எலலாம ஆராயும.

உ௮. தயவும உணமையும ராசாவைததறகாககும தயவினாலே தன ஆசனததை நிறகபபணணுவான. ௰௬: ௰௨.

உ௯. வாலிபரின அலஙகாரம அவரகள வீரியம முதிர வயதானவரகளின கனம அவரகள நரை ௰௬: ௩௧.

௩௰. கனததவடிகள பொலலாதவனை அழுககறததுடைககும காயமான தழுமபுகளோ உளவயிறறை மடடும உறைககும.

௨௧. அதிகாரம.

ராசாவின இருதயம கறதரின கையிலே நீரககாலகளைபபோலிருககுது தமககுசசிததமானதெலலாததுககும நேராக அதை வளைபபார.

௨. மனுதனின வழியெலலாம அவன பாரவைககுசசெமமையானது ஆனாலு கறதர இருதயஙகளை நிறுககிறார. ௰௬: ௨.

௩. பலியைபபாரககிலும நீதி ஞாயதது செயயுதலே கறதருககுபபிரியம.

௪. கணகளின மேடடிமையும இருதய உபபுத

லுமெனறு பொலலாருடை விளககுபபாவமே.

௫. சாககிறதையுளளவனின நினைவுகள பிறயோசனததுககே பதறுகிறவனெலலாங குறைசசலுககே.

௬. களள நாவினால பொககிஷஙகளைச சமபாதிககுதல சாவைததேடுகிறவர்களுடைய பறககடிககபபடுகிற மாயைக.

௭. ஆகாதவர்களின பாழககடிபபு அவர்களைத தட்டுககிடபபணணபபோம ஏனெனில நாயஞ செயய மனதிலலாதிருககிறார்கள.

௮. அபபடிககோதத மனுதனின வழி மகா மாறுபாடும வேறறுமையுமாயிருககுது சுததவானுடைய கிரியையோ செமமையாயிருககுது.

௯. சணடைககாரியாகிய பெணசாதியோடே ஒருவீட்டிலே கூடிககலநதிருபபதைப பார்கக வீட்டின மீதில ஒருமூலையிலே தஙகியிருககிறதே தாவிளை.

௰. ஆகாதவனின ஆததுமம பொலலாபபை நேசிககும அவன கணகளில அவனுககடுததவனுககு இரககங கிடையாது.

௰௧. சககநதககாறனை தணடிககும போது பேதை ஞானமடைவான ஞானமுளளவனைப போதிவித்தால அறிவைக கறறடைவான.

௰௯: ௨௫.

௰௨. ஆகாதவர்களைப பராபரன தீஙகிலக கவிழபபணணுகையில நீதிமான ஆகாதவனுடை வீடடைச சிநதனையோடே பார்ககிறான.

௰௩. தன செவியை ஏழையின கூககுரலுககு விலகஅடைததுககொளளுகிறவன தானுங கேடகபபடாமல கூபபிடுவான.

௰௪. அநதரஙகமான காணிககை கோபததையும மடியிலுளள பரிதானம வலு உககிரததையும அமததும.

௰௫. ஞாயஞசெயவது நீதிமானுககு சநதோஷமும அககிரமககாரருககோ கலககமுமாயிருககுது.

௰௬. புததியின வழியைததபபி நடககிற மனு

தன

தன செததவர்களின கூடடததில ததாபரிபபான.
௰௭. சநதோஷததைசசிநேககிறவன தாடசி
யை அடையபபோற மனுஷன மதுபானததையுந
தயிலததையுஞ சிநேககிறவன அயிசுவரியவானாவ
திலலை. ஸூாகூ. ௰௫: ௰௩. ௰௪.
௰௮. நீதிமானுககு மீடபாக ஆகாதவனுஞ செம
மையானவர்களுககு வதிலாக துரோகியுமிருப
பான. ௰௧: ௮.
௰௯. சணடைககாறியுங கோபககாறியுமான
பெணசாதியோடே கூடியிருபபதைப பார்கக
வனாநதிர பூமியிலெ குடியிருபபது நலம. ௨௫: ௨௪
௨௰. வேணுமெனற போககிஷமுங கொழுப
பும தானமுளளவனுடைய வாசஸததலததிலு
ணடு பயிததியமனுஷனோ அதை முழுஙகிபபோடுகி
றான.
௨௧. நீதியையுந தயவையும பினதொடருகிற
வன சீவனையும நீதியையும மகிமையையுங கண
டடைவான.
௨௨. வீரியவானகளின படடணததை ஞான
முளளவன ஏறிபபிடிதது அது நமபியிருநத அர
ணையிடிககிறான.
௨௩. தன வாயையுந தன நாவையுங காககி
றவன தன ஆததுமததை இடுககணகளுககு வில
ககமாயக காககிறான.
௨௪. அகநதையான சினததோடே எலலாத
செயகிற இடுமபுளள அகநதைககாறனின பேர்
ஆகாமியன.
௨௫. சோமபனின இசசை அவனைச சாகபபண
ணும ஏனெனறால அவன கைகள வேலைசெயய
மாடடோமெனகுது.
௨௬. அவன நாளதோறும இசசிததுககொண
டேயிருககிறான நீதிமானோ பிசசிததனம பணணா
மல கொடுபபான.
௨௭. ஆகாதவர்களின பெலியருவருபபானது
அவன அதைததீவினையோடே செலுததினாலோ
எததனை அதிகம. யேசா. ௧: ௰௧.

௨௮. பொயசசாடசிககாரன கெடடுபபோ வான செவிகொடுககிற மனுஷனோ எனறைககும பெசததககவன.

௨௯. துஷடமனுஷன தன முகததை அழுததமாக ககிறான செமமையானவனோ தன வழியை உறுதி பணணுகிறான.

௩௰. கரததருககெதிராகயாக ஞானமுமிலலை உணர்வுமிலலை ஆலோசனையுமிலலை.

௩௧. குதிரை யுததநாளுககாயததம பணணப படும ஆனால ரடசிததலோ கரததருடையது.

௨௨. அதிகாரம

திரள ஐசுவரியததைபபார்கக நறகீரததியே தே ரிநதுகொளளபபடததககது வெளளியையும பொனனையுமபார்கக தயவே நலலம.

பிரச. ௭: ௧.

௨. ஐசுவரியவானும தரிததிரவானும ஒனறைக கொனறு எதிர்பபடுகிறார்கள அவர்கள அனை வரையும உணடாககினவர் கரததர். ௨௯: ௰௩.

௩. விவெகமுளளவன தீஙகைககணடு மறைகி றான பேதைகளோ நெடுகபபோய சசேதமடை கிறார்கள. ௨௭: ௰௨.

௪. தாழமைககும கரததருககு பயபபடுதலு ககும வருமபலன ஐசுவரியமும மகிமையும சீவ னுநதானே.

௫. திருவாதவனுடைய வழியில முளளுகளுங கணணிகளுமிருககுது தனஆததுமததை காககு கிறவன அதுகளுககு தூரமாய விலகிபபோ வான.

௬. வாலிபன நடககவேணடிய வழியிலே அவனை உளபடுததுவ அபபோ அவன கிழவனுகி யும அதைவிடாதிருபபான.

௭. ஐசுவரியவான தரிததிரரை ஆளுகிறான கட னவாஙகினவன கடனகொடுதத மனுஷனுககு அடிமை.

௮. அநியாயததை விதைககிறவன வருததததை யறுபபான அவனுடை உககிறததின மிலாறு ஒழி யும.

௯. நற்கணணனே ஆசீர்வதிககபபடுவான ஏனெனில தனஅபபததிலே ஏழைககுககொடுக கிறான.

௰. சககநதககாறனை துரததிவிடு அபபோ வாதுநீஙகி வழககுஙகளையினமும ஒயநது போம.

௰௧. சுததஇருதயததைநேசிககிறவனின உத டுகளாயினபமானதுகள ராசா அவனநேசிககிறன

சஙகீ. ௱௧: ௬.

௰௨. கறததருடையகணகள அறிவைததறகா ககுநது துரோகிகளின வாறததைகளையோ அவர தடுமாறறமாககுறர.

௰௩. வெளியிலே சிஙகமிருககுமெனறும வீ திகளிலே ககொலையுணபெனெனறு சோம பன சொலலுகிறுன. ௨௬: ௰௩.

௰௪. பரஸதிரிகளின வாய ஆழமானபடுகுழி கறததருடைய சினததுககேதுவானவன அதிலேவிழு கிறுன. ௨௩: ௨௭.

௰௫. பயிததியம வாலிபனநெஞசுடனே ஒடடி யிருககும அதததெணடிபபினமிலாறு அவனை விடடகறறும.

௰௬. தனககதிகமுணடாக ததரிததிரனை ஒடு ககிறவன குறைசசலுணடாககவே அயசுரியவா னுககுககொடுபபான.

௰௭. உனசெவியைசசாயதது ஞானிகளினவா றததைகளைககேடடு உனஇருதயததை என அறி வினமேலவை.

௰௮. ஏனெனில நீஅதுகளை உனனுளளததி லேகாததால இனபமாயிருககும அதுகள உன உதடுகளினமேல ஏகமாயநிலைததிருககும.

௰௯. உனநமபிககை கறததரினமேல இருபப தறகாக உனககு ஆம உனககுததானே இனறை யிறதினம அதுகளை ததெரியபபடுததுகிறேன.

௨௰. உனககு சததியவாககுகளின நிதானத
தைததெரியககாடடவும நீ உனனையனுபபினவர்
களுககு சததியவாககுகளை கொணடுபோய
மறுமொழிசொலலவுமடடாக.

௨௧. உனககு நான ஆலோசனைகளிலும அறி
விலும மகா பிரதானமானதுகளை எழுதின
திலலையோ.

௨௨. ஏழையை அவனேழையானபடியினாலே
கொளளையிடாதே சிறுமையானவனை வாச
லிலநெருககாதே.

௨௩. ஏனெனிலகரததர் அவர்கள வழககை
வழககாடி அவர்களை கொளளையிடுகிறவர்
களின ஆததுமததை கொளளையிடுவார்.

௨. மோசே. ௨௨: ௨௨. ௨௩.

௨௪. கோபககாறனுககு தோழனாகாதே உக
கிரமுளளமனுஷனோடே நடவாதே.

௨௫. நீ அவன வழிகளை படிககாமலும
உன ஆததுமததுககு கணணியை வருவிககா
மலுமிருககததானே.

௨௬. கையடிபோடடு கடனகளுககாக பி
ணைபபடுகிறவர்களில ஒருததனாயிராதே.

௰௧: ௰௫. ௰௭. ௰௪.

௨௭. செலுதத உனககிலலாதிருநதால உனகீ
ழிருககும உனமெததையை அவர்களேன எடுத
துககொளளவேணடும.

௨௮. உன பிதாககள உணடுபணணின பூரவ
எலலையை ஒதுககபடாதே.

௨௩: ௰. - ௫. மோசே. ௨௭: ௰௭.

௨௯. தனகிரியையில சுறுசுறுபபுளளவனை
கணடாயோ அவன நீசருககு முனபாக நில
லாமல ராசாககளுககுமுனபாக நிறபான.

௨௩. அதிகாரம

நீ ஒரு துரையோடே அசனம பணண உடகா
ர்நதால உனககு முனபாக இருககிறவனை கூரே
னறு நறசிநதிததாயிரு.

௨

௨. நீபோசனபபிரியனாயிருநதால உனதொணடையில கததியைவைததிரு.

௩. அவனுடைய ருசிவஸதுககளை ஆசியாதெ ஏனெனனில அது களளபபோசனம.

௪. ஐசுவரியவானாகவெணுமெனறு உழைககாதெ அதுககான உனனுடைய வினையைவிடடுவிடு.

௧. தீமோ. ௬: ௬.

௫. உனகணகளை அதினமேலபறககவிடுவாயோ அதுஇலலாதெபோகுதெ ஏனெனனில அது தனககு கழுகைபபோல செடடைகளை உணடுபணணவெபணணி ஆகாசமாய பபறநதுபோம.

௬. வனகணணனுடைய அபபததைபபோசியாமலும அவன ருசிவஸதுககளை ஆசியாமலுமிரு.

௭. ஏனெனனில தனமனதிலே எபபடிசசொததசிநதையாயிருககிறானொ அபபடிககொததவனாய அவன உனனுடனெ போசிததுககுடி எனபான அவனிருதயமோ உனனொடிராது.

௮. நீசாபபிட்ட உனதுணுககையை வாநதிபணணி உனனினபவாறதைகளை யிழநதுபோவாய.

௯. மோடனின செவிகள கேடகபபெசாதெ ஏனெனனில உனவசனஙகளினபுததியை அசடடைபணணுவான.

௰. பூறுவஎலலையை எததிககபடாமலுந திககறறவர்களின நிலஙகளில உளபபடாமலுமிரு. ௨௨: ௨௮.

௰௧. ஏனெனனில அவர்களை மீடபவர் வலலவர் அவர் அவர்கள வழககை உனனொடெ வழககாடுவார்.

௰௨. உனனிருதயததை கடடிநதுகொளளுதலுககும உனசெவிகளை அறிவின வாறதைகளுககும உளளாககு.

௰௩. வாலிபனை தணடியாமலேயிராதெ ஏனெனனில நீமிலாறினால அவனை அடிககிறததினாலெ சாகான. ௨௯: ௰௫.

௰௪. நீ பிரமபினால அவனை அடிககிறதினால அவனாததுமததை நரகததுககுததபபுவிபபாய.

௰௫. என மகனே உனனிருதயம ஞானமடைநதால எனனிலே எனனிருதயமுமமகிழும.

௨௭: ௰௧.

௰௬. உன உதடுகள நிதானஙகளைபபேசினால என உளளிநதிரியஙகளுங களிகூரும.

௰௭. உனனிருதயம பாவிகளமேல பொறாமையடையாதிருபபதாக அதனைவிட நாளதோறுஙகறததருககுப பயபபடுதலிலேயிரு.

௰௮. ஏனெனில பிறகாலமவரும உனபாரததுககொளளுதல அவததமாவதிலலை.

௰௯. என மகனே நீகேட்டு ஞானமடைநது உனனிருதயததை வழிககுளளாககிவிடு.

௨௰. மதுபானக குடியரிலும மாஙிசபபெருநதினககாரரிலும ஒருததனுமிராதே.

லூககா. ௨௧: ௩௪. ரோம. ௰௩: ௰௩.

௨௧. ஏனெனில குடியனும பெருநதினககாரனுமானவன தரிததிரனுவான தூககம கநதைகளைததரிபபிககும.

௨௨. நீ உனனைப பெறற உன தகபபனின சொலலககேட்டு முதிரமையாகிற உனதாயை அசட்டைபணணாதிரு.

௨௩. சததியததையும ஞானமபுததி உணரவையுஙகொளளு அதனைவிறகாதே.

௨௪. நீதிமானுடைய தகபபன மிகவுங களிகூருவான ஞானியைபபெறறவன அவனாலே மகிழுவான.

௨௫. உன தகபபனும உனதாயும மகிழககடவாரகள உனனைப பெறறவள களிகூருவாளாக.

௨௬. என மகனே உனனிருதயததை எனககுததா உன கணகள என வழிகளினமேல பபிரியமுமாவதாக.

௨௭. ஏனெனிலவேசி ஆழமான படுகுழியும அனனியஸதிரீ ஒடுககுததுறையுமாயிருககிறாள.

௨௨: ௰௪.

௨௮. அவளுங கொளளைககாறனைபபோல பதுவிருநது மனுஷரிலெ பாதகரை அதிகமாககிறாள.

௨௯. ஆருககையயோ ஆருககையயோ ஆருககுச சணடைகள ஆருககுவிசாரம ஆருககுமுகாநதிர மிலலாதககாயஙகள ஆருககுரெததங கலநத கணகளுமுணடாயிருககும.

௩௰. மதுபானம இருககுமிடததிலெ தஙகிததரிககிறவர்களுககும லொடடிறையததெடிபபோம வர்களுககுந தானே.

௩௧. நீமதுபானததை நலலவணணமெனறும பாததிரததிலெ தனனுடைய காணபிககுமெனறும மெதுவாய இறஙகுமெனறும பாராதே.

௩௨. அதினபிறகு அதுபாமபைபபோலககடிதது கடடுவிரியனைபபோல தீணடும.

௩௩. உனகணகள பரஸதிரிகளை நொககி உனனிருதயம மாறுபாடுகளைபபெசும.

௩௪. நீநடுககடலிலெ சயனிததிருககிறவனைப போலெயும பாயமரததடியிலெ படுததிருககிறவனைபபோலெயுமிருபபாய.

௩௫. எனனையடிததார்கள எனககுநொக விலலை எனனைககுடடினூர்கள எனககுச சொறணையிலலை நான அதை அபபுறந துடர்நது தேட எபபோமுழிபபெனெனபாய.

யேசா. ௫: ௰௨.

௨௪. அதிகாரம.

பொலலாமனுஷர்மேல பொறாமையாகாதே அவர்களோடடிருககக ஆசையுமாயிராதே.

௨௩: ௰௭.

௨. ஏனெனில அவர்களிருதயம பாழககடி பபையொசிதது அவர்களுதடுகள தீவினையைப பெசும. சஙகீ. ௰: ௭.

௩. வீடு ஞானததாலககடடபபடடு விவெகததால நிலைநிறுததபபடும.

௪. அறைகளஅறிவினாலெ சகலவிதஅருமையும விருபபமுமான ஆஸதியாலரெபபபபடும.

௫. ஞானமுளள மனுஷன பெலனுளளவன அறிவுளள மனுஷன தன திறமையை உரமாககிக கொளளுகிறான.

௬. ஏனெனில நலவிவேகததாலே நீ உனககுவாயகக யுததமபணணுவாயாக அநேக ஆலோசனைககாரராலசெயமாம.

௰௧: ௰௪. ௨௰: ௰௮.

௭. மோடனுககு ஞானமெலலாம எடடாஉயரததியாயிருககுது வாசலிலே தன வாயைததிறவான.

௮. தீஙகுசெயயநினைககிறவனை ததீவினைககாறனெனபாரகள.

௯. பயிததியசசெயல பாவநதான சரசககாறனெ மனுஷருககருவருபபானவன.

௰. நெருககததின நாளிலே நீ ளககரிததுபபோனாயானால உன திறமை கொஞசமாயிருககும.

௰௧. மரணததுககிழுபபுணகிறவர்களையுங கொலைககுககொணடுபோகபபடுகிறவர்களையும அதுககுவிலகக உனனாலேகூடுமானால அவர்களைவிடுவி. சஙகீ. ௮௨: ௪.

௰௨. இதோ அவனை அறியோமெனறாயாகில இருதயஙகளை நிறுககிறவர் அதை உணராரோ உன ஆததுமததை ககவனிககிறவர் அதை அறியாரோ அவர் மனுஷனுககு அவன செயகைககுத தககதாய சரிககடடாரோ. எரே. ௰௭: ௰.

௰௩. என மகனே தேனைசசாபபிடு ஏனெனில அது நலலது தேனகூணடோழுகல உன வாயககுஇனபருசியாயிருககும.

௰௪. அபபடியே ஞானததை உனனுறறுமததுககான தெனறறிநதுகொள அதனை ககணடுபிடிததால அதுபிறகாலததிலே உதவும உன பார்ததுககொளளுதல அவததமாவதுமிலலை.

சஙகீ. ௰௯: ௰௧.

௰௫. நீ ஆகாதவனாய நீதிமானின வாசஸததலததுககு பபதுவிராதே அவன படுககையை பபாழாககடிககாதே.

௰௬. ஏனெனில நீதிமான ஏழுதரம விழுநதும

எழுந

எழுநதிருபபான ஆகாதவர்களோ தீஙகிலே இடறுணடுகிடபபார்கள. யோபு. ௫: ௰௬.

சஙகீ. ௩௪: ௨௰.

௰௭. உன சததுரு விழுகிறபோது சநதோஷியாதே அவனிடறுணடுபோறபோது உனனிருதயஙகளிகூராதிருபபதாச. யோபு. ௩௧: ௨௯.

௰௮. கரததர்கணடு அது அவர் பார்வைககு பபொலலாபபாயிருககையால அவர்தமது கோபததை அவனைவிடடு ததிருபபிபபோடாதபடிககுததாணே.

௰௯. பொலலாதவர்களமேல எரிசசலாகாதே ஆகாதவர்களமேல பபொறாமையாகாதே.

சஙகீ. ௩௭: ௧.

௨௰. ஏனெனில பொலலாதவனுககு நலமுகிவிலலை ஆகாதவர்களின விளககு அவியும.

௰௩: ௯.

௨௧. என மகனே கரததருககும ராசாவுககும பயநதுநட பினனபேதகரோடே கலவாதே.

௧. பேது. ௨: ௰௭.

௨௨. ஏனெனில அசுபபிலே இவர்களுடைய ஆபதது எழுமபும இவர்களிருவரின சஙகாரததை அறிநதவனார்.

௨௩. பினனையும ஞானமுளளவர்களுககு பபுததிமதிகளெனனவெனில ஞாயததிலே முகதாடசிணை நலலதலல.

௨௪. நீ நீதிமானெனறு சொலலுகிற ஆகாதவனை சசனஙகளசபிபபார்கள சனசதளஙகள அவனைவெறுபபார்கள.

௨௫. அவனைககடிநதுகொளளுகிறவர்களின மேல பபிரியமுணடாம இவர்களமேல நனமையின ஆசீர்வாதமவரும.

௨௬. செமமையான மறுஉததரவு சொலலுகிறவன உதடுகளை முததகுசெயகிறவனுககுசசரி.

௨௭. நீ வெளியிலுளள உன வேலையை சசேகரமாககி வயலிலுளள அதை உனககு பபணககாயவைய° பிறகு உன வீடடைககடடு.

௨௮

௨௮. வீணாய நீ உனககடுததவனுககு விரோத
மாகசசாடசியாகாதே உனஉதடுகளால நீ பயி
ததிவிககாமலுமிரு.

௨௯. எனககெபபடி செயதானே அபபடி அவ
னுககுச செயவேன அவனவனுககு அவன கிரி
யைககுததககதாய சரிககடடுவேனெனனாதே.

௨௰ : ௨௨.

௩௰. நானசோமபலககாரனின வயலையும
மதியிலலா மனுதனின திராடசததோடடத்தை
யுங கடநதுவநதேன.

௩௧. இதோ அதெலலாம முளளுககாடுமாய
அதினதரை காஞசொறிகளால மூடபபடடு அதி
னகலசசுவர் இடிநததுவுமாயககிடநதது.

௩௨. நானஅதைககணடு எனசிநதையை அதின
மேலவைதது அதைபபார்தது புததியைககறறுக
கொணடேன.

௩௩. இனனங்கொஞசநதூககங்களும இனன
ஙகொஞசம உறககங்களும சயனிபபுககு இனன
ஙகொஞசங கைகடடிககொளளுதலுமோ.

௯ : ௰. ௰௧.

௩௪. அபபடியானால உனதரிததிரம வழிபபோ
ககனைபபோலவும உன குறைசசலகள ஆயுத
மணிநதவனைபபோலவுமவரும.

௨௫. அதிகாரம.

இதுகளுஞ சாலோமோனின வாககியங்கள இது
களை யூதாவின ராசாவாகிய யெசேககியாவின்
மனுதர் பேர்நதெழுதிசசேர்ததார்கள.

௨. காரியததை பபுதைபொருளாககுதல பரா
பரனுடைய மேனமை காரியததை ஆராயுதலரா
சாககளுடைய மேனமை.

௩. வானததின உயரததுககும பூமியின ஆழத
துககும ராசாககளின இருதயங்களுககும ஆரா
யுதலிலலை.

௪. வெளளியிலிருககிற மஷடடுகளை நீககிப
போடு அபபோது தடடானாலே நலல உடமை பிற
ககும.

௫. ராசாவுககு முனபாக சலாககியம பணணா தே பெரியோர்களின யிடததிலும நிலலாதே.

௬. ராசாவுககு முனபாக இருககிற ஆகாதவனை நீககிபபோடு அபபோ அவன ஆசனம நீதியாலே நிலைககும. ௰௬: ௰௨.

௭. ஏனெனில உன கணகள பார்ததுககொணடிருநத பிரபுககு முனபாக அவர்களுனனைத் தாழததுவதை பபார்கக யிஙகே ஏறிவா வெனறுனனோடே சொலலுவதே நலலது.

லூக ௰௪: ௮—௰௧.

௮. கடைசியிலே உனககடுததவன உனனை வெழககபபடுததும போது நீ எனனசெயயலாமெனறு திகையாதபடிககு வழககாடததீவிரமாய புறபபடாதிரு.

௯. நீ உனககடுததவனோடே உன வழககை வழககாடியும மறறவனுடைய ரகசியததை வெளியாககாதே.

௰. கேடகிறவன உனனை உன அவதூறுதிரும்பாதபடியாய நிநதிககாமலிருககததானே.

௰௧. தன தன சமையததிலே சொலலபபட்ட வார்ததை வெளளித தடடுகளில வைககபபட்ட பொனனிறககொளுஞசி பபழஙகளுககொப பானது. ௰௫: ௨௩.

௰௨. கேடகிற செவிககு ஞானமாய ககடிநதுககொணடு சொலலுகிறவன பொறகடுககனுககும அபுராஞசி பபூஷணததுககுஞ சரி.

௰௩. கோடை நாளிலே உறைநத மழையின குளிர்ததி எபபடி யிருககுதோ அபபடி உணமையுளள தூதன தனனை அனுபபினவர்களுககு இருநது தனனிசமானனகளின ஆததுமததைக குளிரபபணணுகிறான.

௰௪. களளவாககுத தததஙகளை பபணணிப பெருமை பாராடடுகிற மனுஷன மழையிலலாத மேகஙகளுககும காறறுககுஞ சரி.

௰௫. நீணட சாநததததினாலே பிரபு சமமதமாககபபடுவான மெததனவான நாவு எலுமபை நொறுககும. ௰௫: ௧.

௰௬

௰௬. தேனைக கணடு பிடிததாயானால நீ அதினால திருபதியாகி அதை வாநதிபணணாதபடிககு உனககுப பொருநத மட்டாயச சாபபிடு.

௰௭. உனககடுததவன உனமேல சலிபபாகி உனனைப பகைககாதபடிககு உனகாலை அவன வீட்டிலே மிசசமாயப போகவொட்டாதிரு.

௰௮. தனககடுததவன மேல பொயசசாட்சி சொலலுகிற மனுஷன சுததியலுககும பட்டயததுககுங கூரமையான அமபுககுஞசரி.

௰௯. இககட்டின நாளிலே துரோகியை நமபுதல உடைநத பலலுககுந தளளாடுங காலுககுஞசரி.

௨௰. தீஙகனுபவிககிற இருதயததுககுப பாட்டுக களைப பாடுகிறவன குளிர நாளிலே வஸததிரத தைக களைகிறவனைப போலேயும வெடியுப பினமேல வாரதத காடியைப போலேயுமிரு ககிறான.

௨௧. உனபகைஞனுககுப பசியிருநதால அபபஞசாப பிடககொடு அவனுககுத தாகமிருநதால தணணீரகு டிககககொடு. மததே. ரு: ௪௪. ரோ. ௰௨: ௨௰.௨௧.

௨௨. ஏனெனனில அபபடி அவன தலையின மேல நீ எரிகிற கரிகளைக குவிபபாய கரததரும உனக கீடளிபபார.

௨௩. வாடைக காறறு மழையையும பினபுறணி நாவு கோபமுகததையும பிறபபிககும.

௨௪. சணடைககாரியோடே கூட ஒரு வீட்டிலே குடியிருபபதைப பாரககக வீட்டின மேல ஒரு மூலையிலே தஙகுகிறதே நலலம. ௨௧: ௯.

௨௫. தூரததேசததிலிருநது வருகிற நறசெயதி விடாயதத ஆததுமததுககுக கிடைககுங குளிரந த தணணீருககுசசரி.

௨௬. ஆகாதவனுககு முனபாகத தளளாடுகிற நீதிமான கலஙகின ஊறறுககுஙகெட்டுபபோன சுனைககுஞசரி.

௨௭. மிசசமாயத தேனைச சாபபிடுகிறது நலல தலல தானககாரியஙகளின மகிமையை ஆராய கிறதோ மகிமை.

௨௮. தனஆவியை அடககாத மனுஷன மதிளில லாத இடிநதல பபடடணததுககுசசரி.

௨௬. அதிகாரம.

வெசநதகாலததிலே உறைநத மழையும அறுப பிலே மாரியும ஏலவாததுபோலே மோடனுக கு மகிமை ஏவவாதிருககும.

௨. குருவி அலைநது காடடுபபயிறுபறநதுபோ றபபோலே முகாநதிரமிலலாமலிடட சாபம வாராதே போம.

௩. குதிரைககு சசவுககுங கழுதைககு ககடிவா ளமும மோடரின முதுகுககு மிலாறுமானது.

௰: ௰௧.

௪. நீயும மோடனுககொபபாகாதபடிககு அவன பயததியததினபடி அவனுககு மறு உததர வுசொலலாதிரு.

௫. மோடனதன பார்வைககு ஞானியாயிரா தபடிககு அவன பயிததியததினபடி அவனுககு மறுஉததரவுசொலலாதிரு.

௬. மோடன கையிலே சேதி அனுபபுகிறவன தன காலகளை தறிதது நஷடததை குடிககி றான

௭. நொணடியின காலகள குநதிககுநதி நடக குமாபபோலே மோடரின வாயிலுளள உவ மைசசொலலுங குநதும.

௮. மோடனுககு ககனஙகொடுககிறவன கவ ணடியிலே கலலை வைககிறவனைபபோலிரு ககிறான.

௯. மோடர் வாயிலுளள பழமொழி வெறி யன கையிலே அகபபடட முளளு.

௰. பெலததவன அனைவரையும நோகபபண ணிமோடனையும வேலைகொளளுகிறான மீறி நடககிறவர்களையும வேலைகொளளுகிறான

௰௧. தனபயிததியததிலே மறுபடியும உளளா

கிற மோடடன தான கககினததுககுத திருமபுகிற நாயைபபோலிருககிறவன.

௨. பேதுரு. ௨: ௨௨.

௰௨. தனபாரவைககு ஞானியாகிய மனுஷனைக கணடாயானால அவனைப பாரககிலும மோட டன பேரிலே அதிக நமபிககைக உணடு.

ரோமர். ௰௨: ௰௬.

௰௩. வழியிலே துஷட சிஙகமிருககுமெனறும நடுவீதிகளிலே சிஙகமிருககு மெனறும சோம பன சொலலுவான. ௨௨: ௰௩.

௰௪. கதவு தன முளையிலே சுழுமாபபோ லே சோமபன தனபடுககையிலிருககிறான.

௰௫. சோமபன தன கையைக கலநதிலே போடடுவிடடு அதைத தன வாயககுத திருமப எடுகக விடாயககிறான. ௰௯: ௨௪.

௰௬. புததியுளள மறு உததரவு சொலலுகிற ஏழுபேரைப பாரககிலுஞ சோமபன தன பார வைககு ஞானமுளளவன.

௰௭. வழிநடநது தனககடாத வழககுககுள பபடடு உககிரமாகிறவன ஒரு நாயின காதை பபிடிககிறவனைபபோலேயிருககிறான.

௰௮. விளையாடுகிறவனைப போலே ஞானா பிதது நெருபபுகளையும அமபுகளையுஞ சாவகக ணமானதுகளையும எறிகிறவன எபபடியிருக கிறானோ.

௰௯. அபபடியே தனககடுததவனை வஞசிதது நான பரியாசமலலோ பணணினேனெனறு சொலலுகிற மனுஷனுமிருககிறான.

௨௰. விறகிலலாமல நெருபபு அவியும பின போறணிககாறனிலலாமல சணடை அடஙகும.

௨௧. கரிகள தணலுககும விறகு நெருபபுககு மெனமானதுபோல வழககுககாறன சணடை யை மூடடுகிறததுககெனமானவன.

௨௨. பினபோறணிககாறனின வாறதைகள

பரி

பரியாச சகோலகவன படுபோலிருககும ஆனால அதுகள வயிறறுககுள இறஙகும.

௰௮: ௮.

௨௩. இருதயம பொலலாததாகியும நேசமுள ளதை காணபிககிற உதடுகள கலபபிடமான வெளளிபபூசசு பூசிய ஓடடுககுசசரி.

௨௪. பகைககிறவன தன உதடுகளாலே வேஷ காணபிததும தன உளளததிலே கவடு வைககி றான.

௨௫. அவன தன சததததைத தயவாககினாலும அவனை நமபாதே ஏனெனில ஏழு அருவருபபு கள அவனிருதயததிலிருககும.

௨௬. அவன பகை கவடாய மறைககப படடிருககுது ஆனால சபையிலே அவன பொலலா ஙகு வெளிபபடும.

௨௭. படுகுழி வெடடுகிறவன அதிலே விழு வான கலலைபபிரடடுகிறவன மேலே ததானே அதுதிருமபும. சஙகீ. ௭: ௰௬. பிரச. ௰: ௮.

௨௮. களள நாவு தனனாலே உபததிரபபடுகி றவர்களைப பகைககும இசசகக வாய கேடு தலை உணடுபணணும.

௨௭. அதிகாரம.

நாளையிற தினததை தகோடடு பெருமைபா ராடடாதே ஏனெனில ஒருநாள பிறபபிபபதை அறியாய. யாககோ. ௪: ௰௩. ௰௪.

௨. உனவாய அலல பிறததியானும உன உதடு களலல அனனியனே உனனைப புகழடடும.

௩. கலலும கனமும மணலும பாரமுமாமே பயிததியகாறனின சினமோ அவவிரணடிலும பாரமாயிருககுது.

௪. உககிறமுஞ சடுரமுங கோபமபிரளயமுமா யிருககுது ஆனால எரிசசலின முனநிறபவனார்.

௫. மாயமான சிநேகிததைப பார்ககக வெளி யரஙகமான அதடடுதல தாவிலை.

௬. சிநேகிதனின அடிகள உணமையுளளது
கள ஆனால பகைஞனின முததஙகள வெணடா
மெனககபபடததககதுகள. சஙகீ. ௱௪௧: ௫

௭. திருததியான ஆதமா தேனகூணடை
மிதிககும பசியுளள ஆதமாவுககோ கசபபெ
லலாந திததிபபாயிருககும.

௮. தனகூடடை விடடலையும குருவி எபபடி
இருககுதோ அபபடி தன தானததை விடடலைகிற
மனுஷனிருககிறான.

௯. பரிமளதயிலமுஞ சுகநதபுகையும இரு
தயததைச சநதோஷபபிககிறது போல ஒருதத
னுடைய சிநேகிதனின இனபம உடசிருநதான
யோசிலனையிலே அவனைசசநதோஷபபிககும

௰. உன சிநேகிதனையும உன தகபபனின சிநே
கிதனையும விடாதே உன ஆபததின நாளிலே உன
சகோதரன வீடடிலே போகாமலிரு தூரமான
சகோதரனைப பாரககச சமீபமான அயலான
வாசி. ௰௭: ௰௭. ௰௮: ௨௪.

௰௧. என மகனே என்னை நிநதிககிறவனுககு
சொலலததககு மறுஉததரவு எனககுணடாக
நீ ஞானமடைநது என இருதயததை சநதோஷ
படுதது. ௨௩: ௰௫.

௰௨. விருவுளளவன தீஙகைக கணடு மறை
கிறான பேதைகளோ நெடுகபபோய சேதமடை
கிறாரகள. ௨௨: ௩.

௰௩. அனனியனுககாக பிணைபபடடவனின
வஸதிரததை எடுததுககொள பிறததியாளுக
காக அவனகையிலே அடகு வாஙகு. ௨௰: ௰௬

௰௪. காலமே எழுநது மகா சததததோடே
தனககடுததவனை ஆசீரவதிககிறவனுககு அது சபி
ககுதலாக எணணபபடும.

௰௫. அடைமழை நாளிலே ஓயாத ஒழுககுஞ
சணடைககாரியான ஸதிரீயும ஒனறுக
கொனறுசரி. ௰௯: ௰௩.

௰௬. அவளை ஒளிககிறவன காறறை அடகக
தனவலது கையிலே எணணெயைப பிடிபபான

௰௭.

௧௭. இருமபை இருமபு கருககிடும அபபடியே மனு
ஷன தன சிநேகிதனின முகததைக கூருககிடுகிறான.
௧௮. அததிமரததைக காககிறவன அதின கனி
யைப புசிபபான தன எசமானைக காககிற
வன கனமடைவான.
௧௯. தணணீரில முகஙகளுககு முகஙகள ஒத
திருககும போலே மனுஷனுககு மனுஷனிருதயம
ஒததிருககும.
௨௰. பாதாளமும அழிவுந திருபதியாகிறதிலலை
மனுஷனின கணகள திருபதியாகிறதுமிலலை.
பிரசங். ௧: ௮.
௨௧. வெளளிககு புடமும பொனனுககுக
குகையும மனுஷனுககு அவனுககுணடாம புகடசி
யும சோதனை.
௨௨. நீ உலககையாலே பயிததிய காரனை
உரலில நொயயிலும நொயயாக குததினாலும
அவன பயிததியம அவனை விடடுபபிரியாது.
௨௩. உன ஆடுகளின இருபபை நனறாய அறிந
துகொள மநதைகளின மேல உன கவனததை
வை.
௨௪. ஏனெனில ஆஸதி எனறைககும நிற
காது கிரீடந தலைமுறை தலைமுறையாக இருக
குமோ.
௨௫. புலலு முளைதது பசசைகள காணப
படுமபோது மலைகளின பூணடுகள சேரககப
படலாமே.
௨௬. ஆடடுககுடடிகள உனககுடுபபையுங க
டாயகள வயலை சமபாதிககும விலையையுங
கொடுககும.
௨௭. வெளளாடுகளுடைய பால உன ஆகா
ரததுககும உன வீடடாரின ஆகாரததுககும உன
வேலைகாரிகளின பிழைபபுககும போதும.

௨௮. அதிகாரம.

ஆகாதவர்கள துரததுவார் ஒருவருமிலலாமல
ஓடிபபோகிறார்கள நீதிமானகளோ சிஙகததைப

ஈய சாலோமோனின வாககியஙகள

போல திடனாயிருககிறார்கள. ௩. மோசே. ௨௬: ௩௬.

௨. தேசததின மீறுதலினாலே அதின அதிகாரிகள அநேகராயிருககிறார்கள உணர்வும அறிவுமுளள மனுஷனாலோ நறசீர் நீடிககும.

௩. ஏழைகளை ஒடுககிற தரிததிரன ஆகாரம விளையாதபடிககு வெளளம அடிககபபணணுகிற மழைககுச சமானம.

௪. நியாயபபிரமாணததை விடுகிறவர்கள ஆகாதவனைப புகழுகிறார்கள நியாயபபிரமாணததைக காககிறவர்களோ அவர்களோடே போராடுகிறார்கள.

௫. பொலலாத மனுஷர் நியாயததை உணரார்கள கர்ததரைத தேடுகிறவர்களோ சகலததையும உணருகிறார்கள:

௬. இருவழித திருவாதிரககாறனாகிய அயிசுவரியவானைப பார்ககத தன உததமததிலே நடககிற தரிததிரனே வாசி. ௰௯: ௧.

௭. நியாயபபிரமாணததைக கைககொளளுகிறவன உணர்வுளள மகன பெருநதீனிககாறருககுத தோழனானவனோ தன தகபபனை அவமானப படுததுகிறான.

௮. அநியாய வட்டியினாலும ஆதாயததினாலுந தன ஆஸதியைப பெருககப பணணுகிறவன தரிததிரருககிரஙகுகிறவனுககு அதைச சேர்ககிறான.

௯. வேதததைக கேளாதபடிககுத தன செவியை விலககுகிறவனின ஜெபமும அருவருபபு.

௰. செமமையானவர்களைப பொலலாத வழிககுளளாககி மோசம போககிறவன தன படுகுழியிலே தானே விழுவான உததமரோ நனமையைச சுதநதரிபபார்கள.

௰௧. அயிசுவரியமுளள மனுஷன தன பார்வைககு ஞானமுளளவன உணர்வுளள தரிததிரனோ அவனை ஆராயநது கொளளுவான.

௰௨. நீதிமானகள களிகூருமபோது மகா சிற

கார

காரமாயிருககும ஆகாதவர்கள யெழுமபும
போதோ மனுஷன தேனபடுகிறதரிது.
௨௯: ௨.
௰௩. தனமீறுதலகளை மறைககிறவன சீர்ப
படுவதிலலை அதுகளை அறிககை யிடடுவிடுகிற
வனோ இரககம பெறுவான. ௧. யோவா.
௧: ,௮. ௯.
௰௪. எபபோதும பயநதிருககிறவன பாககிய
வான தன நெஞசைக கடினபபடுததுகிறவனோ
தீஙகிலே விழுவான.
௰௫. ஏழைசனததை ஆளுகிற ஆகாத துரை
கெர்ச்சிககிற சிஙகததுககும சுததித திரிகிற கரடிக
குகு சமானம.
௰௬. தலைவன உணர்வுதாட்சியாயிருநதால
இடுககஙகளை சசெயவதும மிகுதி பொருளாசை
யைப பகைககிறவன நீடிததநாளிருபபான.
௰௭. ஒரு ஆததுமாவின இரததபபழிககாக
ஒடுககபபடுகிற மனுஷன குழியில ஒதுஙக ஓடிவ
நதால அவனை ஆதரிகக வேணடாம.
௰௮. உததமமாய நடககிறவன இரட்சிககபப
டுவான இருவழி ததிர்வாதிரனோ ஒனறிலே விழு
வான.
௰௯. தன நிலததைப பயிரிடுகிறவன அபபத
தால திருபதியாவான வீணரைப பினபறறுகிற
வனோ தரிததிரததைத திருபதியாயடைவான.
௰௨: ௰௧.
௨௰. நல உணமையுளள மனுஷன பரிபூரண
ஆசீர்வாதஙகளோடே யிருபபான ஐசுரியவா
னாகிறதுககுத தீவிரிககிறவனோ ஆககினைககுததப
பான. ௨௰: ௨௧.
௨௧. முககதாட்சிணை நலலதலல ஒரு அபபத
துணுககையின நிமிததியமும அபபடிககொதத
மனுஷன அககாயஞ செயவான.
௨௨. வங°கணணான ஆஸதியைபஅடைய பபதறி
குறைசசல தனககு வருமெனறு அறியாதிருககி
றான.

௨௩. நாவினால இசசககம பேசுகிறவனைப
பார்கக ஒருமனுஷனைக கடிநதுகொளளுகிற
வனுககே பிறகு தயவுகிடைககும.

௨௪. தனதகபபனையுந தனதாயையுங கொள
ளையிடடு அதுதுரோகமலலவெனபவன பாழ
ககடிககிற மனுஷனுககுத தோழன

௨௫. பெருநெஞசன வழககைக கொளுவக
கிறான கரததரை நமபுகிறவனோ புஷடடியடை
வான.

௨௬. தனனிருதயததை நமபுகிறவன நன
மோடன ஞானததிலெ நடககிறவனோ தபபு
வான.

௨௭. தரிததிரனுககுக கொடுககிறவனுககுத தாடசி
யடையான தனகணகளை விலககுகிறவனுககோ
வெகுவான சாபஙகள வரும. ௫. மோசே.
௰௫: ௰.

௨௮. ஆகாதவர்கள எழுமபும போது மனுஷன
ஒளிககிறான அவர்கள அழியும போதோ நீதிமா
னகள பெருகுகிறார்கள.

௨௯ அதிகாரம.

வெகுவாய தடடபபடடுந தன பிடரியைக கடி
னபபடுததுகிற மனுஷன சடுதியிலுங குணமாககுத
லிலலாமலும நொறுஙகுணபான.

௨. நீதிமானகள பெருகினால சனம மகிழும ஆகா
தவன ஆளும போதோ சனந தவிககும.
௰௪: ௰.

௩. ஞானததைச சிநேகிககிற மனுஷன தன தகப
பனை மகிழபபணணுகிறான வேசிகளோடே
தொநதிபபானவனோ ஆஸதியை அழிககிறான.

௪. ஞாயததாலே ராசா தேசததை நிலைநிறுததுகிறான
கிறான பரிதானபபிரியனோ அதைககவிழககிறான

௫. தனககடுததவனுககிசசககம பேசுகிற மனு
ஷன அவன காலடிகளுககு வலையை விரிககிற
வன.

௬

௬. பொலலாத மனுஷனின துரோகததிலே கணணியிருககுது நீதிமானோ கெமபீரிதது மகிழுகிறான.

௭. நீதிமான ஏழைகளின நியாயததை அறிநது கொளளுகிறான ஆகாதவன அறிவை உணரான.

௮. சரசககாரராகிய மனுஷர் ஊரை ஊதி எடுத துவிடுகிறார்கள ஞானிகளோ கோபததை விலககுகிறார்கள.

௯. பயிததியககாறனோடே வழககாடுகிற ஞானமுளள மனுஷனுககுச சினநதாலுஞ சிரிததாலும இளைபபாறுதலிலலை.

௰. இரததபபிரியர் உததமனைப பகைககிறார்கள செமமையானவர்களோ அவன ஆததுமததை விசாரிககிறார்கள.

௧௧. மோடன தன ஆவியையெலலாம வெளிபபடுததுகிறான ஞானியோ அதைப பினனுககடககிறான.

௧௨. துரை பொயவிசேஷததைக ககவனிககிறவனானால அவன ஊழியககாறரெலலாரும ஆகாதவர்கள.

௧௩. தரிததிரனும நநதககாறனும ஒனறுககொனறு எதிர்பபடுகிறார்கள இவரகள இருவர் கணகளுககும கரததர் வெளிசசங கொடுககிறார்.
௨௨: ௨.

௧௪. ஏழைகளை உணமையாய நியாயம விசாரிககிற ராசாவின ஆசனம எனறுந திடனாயிருககும.

௧௫. பிரமபுங கடிநதுககொளளுதலும ஞானமுணடாககும தனனிசசையாய விடபபட வாலிபனோ தாயை வெடகபபடுததுகிறான.

௧௬. ஆகாதவர்கள பெருகினால மீறுதலும பெருகும ஆனால நீதிமானகள அவர்கள விழுதலைச சரிககுச சரி ககடடுதலாககாணபார்கள.

௧௭. உன மகனைத தணடி அபபோ அவன உனனை இளைபபாறபபணணி உன ஆததுமததுககுப பரிபூரண செலவிககையை உணடாககுவான.
௧௫: ௨௩.

௭௪. சாலொமோனின் வாக்கியங்கள்.

௰௮. தீர்க்கதரிசனமில்லாமையால் ஜனம் சீர்கெட்டுப்போம்; வேதத்தைக் காக்கிறவனோ பாக்கியவான்.

௰௯. வார்த்தைகளினாலே அடிமை அடங்கான்; ஏனெனில் அதுகளை உணர்ந்தும் மறுஉத்தரவு சொல்லான்.

௨௰. தன் வார்த்தைகளில் பதறுகிற மனுஷனைக் கண்டாயானால் அவனைப் பார்க்கிலும் மோடன்பேரிலே அதிக நம்பிக்கையுண்டு. யாக. ௧: ௰௯. ௨௰.

௨௧. தன் அடிமைக்கு ஒருத்தன் சிறுவயது துவக்கிச் செல்லக்காரங்கொடுத்தால் அவன் கடைசியிலே தனக்குக் குமாரனாய்ப் பாராட்டுவான்.

௨௨. கோபக்காரன் வழக்கைக் கொளுவுகிறான்; முசுகன் பெரும்பாதகன்.

௨௩. மனுஷனின் அகந்தை அவனைத் தாழ்த்தும்; மனத்தாழ்மையானவனோ கனமடைவான். மத்து. ௨௩: ௰௨.

௨௪. திருடனோடே பங்கிட்டுக்கொள்ளுகிறவன் தன் ஆத்துமத்தைப் பகைக்கிறான்; அவன் சபிக்குதலைக் கேழ்விப்பட்டாலும் அறிவிக்காதிருப்பான்.

௨௫. மனுஷருக்குப் பயப்படுந்திகில் கண்ணியை உண்டாக்கும்; கர்த்தரை நம்புகிறவனோ உயர்ந்த அடைக்கலத்தில் வைக்கப்படுவான்.

௨௬. அனேகர் ஆளுகிறவனுடைய முகத்தரிசனையைத் தேடுகிறார்கள்; ஆனால் அவனவனுடைய நியாயங் கர்த்தராலே தீரும்.

௨௭. நீதிமான்களுக்கு அநியாயக்காரன் அருவருப்பானவன்; ஆகாதவனுக்குச் செம்மை மார்க்கத்தானும் அருவருப்பானவன். கலாத்தியர். ௬: ௰௪.

௩௰ அதிகாரம்

ஆகூரின் வாக்கியங்கள்.

யாக்கேயின் குமாரனாகிய ஆகூர் என்கிற புருஷன் ஈத்தியேலுக்கு வசனித்து ஈத்தியேலுக்கும்

ஊகா

ஊகாலுக்கும் உரைத்த உபதேசவார்த்தைகள்.

௨. நானே எவனையும் பார்க்க அவிவேகி எனக்கு மனுஷரின் புத்தியில்லை.

௩. நான் ஞானத்தைக் கற்றதுமில்லை பரிசுத்தவான்களின் அறிவையோ அறிவேன்.

௪. பரமண்டலங்களுக்கேறி யிறங்கினவரார் காற்றைத் தமது கைப்பிடிகளில் அடக்கினவரார் தண்ணீரை வஸ்திரத்திலே கட்டினவரார் பூமியின் எல்லைகள் எல்லாம் ஸ்தாபித்தவரார் அவருடைய நாமம் என்ன அவருடைய குமாரனின் நாமமுமென்ன அதை அறிவாயோ.

யோவா. ௩: ௰௩.

௫. பராபரனுடைய வசனமெல்லாம் புடமிடப்பட்டது தம்மை அண்டிக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு அவர் கேடயமானவர். சங். ௰௨: ௭.

௬. அவருன்னை உதம்பாதபடிக்கும் நீ பொய்யனுப்பக் கண்டுபிடிக்கப்படாதபடிக்கும் அவருடைய வசனங்களோடே ஒன்றுங்கூட்டாதிரு.

௫. மோசே. ௪: ௨. அபி. ௨௨: ௰௮. ௰௯.

௭. இரண்டுமனு உம்மிடத்திலே கேட்கிறேன் நான் சாகும்பரியந்தமும் அதுகளை எனக்கல்லத் தட்டீராக.

௮. மாயைகளையும் பொய்வசனிப்பையும் எனக்குத் தூரமாக்கும் தரித்திரத்தையும் அயிசுவரியத்தையும் எனக்குக்கொடீராக.

௯. நான் பரிபூரணமடைகிறதிலே மறுதலித்து கர்த்தாரென்று சொல்லாதபடிக்கும் தரித்திரப்படுகிறதினாலே திருடி என் பராபரனுடைய நாமத்தை அவமானமாக்காதபடிக்கும் என் படியை எனக்களந்து என்னைப் போஷியும்.

௰. வேலைக்காரன் உன்னைச் சபிக்காதபடிக்கும் நீ நோலத்தநுகாதபடிக்கும் அவனை அவனெசமானிடத்திலே அவதூறு பண்ணுயாக.

௰௧. தன் தகப்பனைச் சபித்துத் தன் தாயை ஆசீர்வதிக்காமல் போறசந்ததியுண்டு.

௰௨. தன உளளததை அழககககடுவாதிருநதுந தன பாரவைககுச சுததமான சநததியுணடு.

௰௩. ஒருசநததியுணடு அதின கணகள எததனை மெடடிமையும அதினிமைகள எததனை நெழப புமாயிருககுது.

௰௪. தேசததில சிறுமையானவரகளையும ம னுஷரில எளியவரகளையும படசிபபதறகுப பல லுகளபோல பட்டயஙகளும கடடாரிப பலலுக ளாகநதகளுமாயிருககிற சநததியுணடு.

௰௫. அடடைககுநதாயெனற ரெணடுகுமா ரததிகளுணடு திருபதியாகாத மூனறுணடு போது மெனனாத நாலுமுணடு.

௰௬. அதாவது பாதாளமும மலடடுககெற பமுந தணணீர போதுமெனனாதிராத பூமியுநதா னே அககினிபோதுமெனகிறதுமிலலை.

௰௭. தகபபனை பரியாசமபணணி தாயககு ககீழபபடிய அசடடையாயிருககிற கணணை நதியின காககாயகள பிடுஙகி கழுககுககுஞசுகள தினனும.

௰௮. எனககுமிகுந்த ஆசசரியமானதுகள மூ னறுணடு நானறியாதிருககிற நாலுமுணடு.

௰௯. அதாவது ஆகாசததிலே கழுகினுடைய வ ழியுங கலமலையினமேலே பாமபினுடைய வ ழியும நடுககடலிலே கபபலினுடையவழியும ஒ ருகனனிகையை நாடியமனுஷனுடைய வழியுந தானே.

௨௰. அபபடியே விபசார ஸதிரியின வழியு மிருககுது அவளதினறு தனவாயைத துடைதது நான அககிரமஞ செயததிலலை எனபாள.

௨௧. மூனறினாநிமிததியந தேசஙகலககமாகுது நாலினநிமிததியமும அதுதாளமாடடாது.

௨௨. அரசாளுகிற அடிமையின நிமிததியமும அப பததாலததிருபதியான பயிததியகாறனின நிமிதத தியமும.

௨௩. பகைககபபடடிருநது புருஷனுககுவாழக கைபபடட ஸதிரீயின நிமிததியமுந தன ஆண

டச்சிக்குச் சுதந்தரியுமான அடிமைப்பெண்ணின் நிமித்தியமுந்தானே.

௨௪. பூமியிலே சின்னதுகளாயிருந்தும் மகா ஞானமுள்ளதுகளாயிருக்கிறதுகள் நாலுண்டு.

௨௫. அதாவது பெலயீனசாதியாயிருந்தும் வசந்தகாலத்திலே தங்கள் ஆகாரத்தைச் சம்பாதிக்கிற எறும்புகளும். ௬: ௬. ௭. ௮.

௨௬. சத்துவமற்ற சாதியாயிருந்துந் தங்கள் வீட்டைக் கன்மலையிலே தத்தோண்டிவைக்குங் குழிமுசல்களும்.

௨௭. ராசாவற்றிருந்தும் ஏகமாய் வரிசைவரிசையாகப் புறப்படுகிற வெட்டுக்கிளிகளும்.

௨௮. கைகளாற் பட்டோட்டியும் அரசர் அரண்மனைகளில் இருக்கிற பல்லியினங்களுந்தானே.

௨௯. விநோதமாய் அடிவைத்து நடக்கிறதுகள் மூன்று உண்டு விநோதநடையுள்ளதுகள் நாலுமுண்டு.

௩௦. அதாவது மிருகங்களில் சவுரியமானதும் ஒன்றுக்கும் பின்னிடையாததுமாகிய சிங்கமும்.

௩௧. வேகமுள்ளத்தான குதிரையும் வெள்ளாட்டுக்கிடாயும் ஆருமெதிர்க்கமாட்டாத ராசாவுந்தானே.

௩௨. நீ மேட்டிமையானதினால் பயித்தியஞ் செய்ததும் அதின்மேல் நினைவாயிருக்கிறதுமுண்டானால் கையினாலே வாயைமூடியிரு. யோபு. ௩௯: ௩௩. ௩௫.

௩௩. ஏனென்றால் பாலைக் கடையுதல் வெண்ணெயைப் பிறப்பிக்கும் மூக்கைப் பிசையுதல் இரத்தத்தைப் பிறப்பிக்கும் கோபத்தைக் கிண்டுதல் சண்டையைப் பிறப்பிக்கும்.

௩௧. அதிகாரம்.

சாலமோன் அவனுடைய தாய்
உபதேசித்த வாக்கியங்கள்.

ராசாவாகிய லேமுவேலுக்கடுத்த வசனங்கள் அவன்தாய் அவனுக்குப் போதித்த உபதேசம்.

௨. ஆ எனகுமாரனே ஆ என கெறபததினகுமாரனே ஆ என பொருததனைகளின குமாரனே.

௩. பெணசாதிகளுககுன பெலததையும ராசாக களைககெடுககிற காரியஙகளுககுன வழிகளை யுஙகொடாயாக. ௫. மோசே. ௰௭: ௰௭.

௪. ராசாககளுககு மதுபானககுடி வேணடா ம லேமுவேலே ராசாககளுககது வேணடாம தலைவருககு லோடடிபபிசசியமவேணடாம.

௫. குடிதது பபிரமாணததைமறநது சிறுமை யான யாவருடைய ஞாயததைபபிரடடாதபடிக குததானே.

௬. மடிநதுபோறவனுககு லோடடியையும மனஙகசநதவர்களுககு மதுபானததையுங கொ டுஙகோள.

௭. அபபடிககோர்ததவன குடிதது தன எளி மையைமறநது தனவருததததை அபபுறம நினை யாதிருககடடும.

௮. ஊமையனுககாகவும மடியப போற அனைவரின ஞாயததுககாகவும உன வாயைத திற.

௯. உனவாயைததிறநது நீதியாயஞாயநதீர்தது சிறுமையும எளிமையுமானவனுககுஞாயஞசெய.

௰. குணசாலியானபெணசாதியைக கணடுபிடி பபவனார் அவளுடையவிலை முததுககளைபபார ககிலும உயர்நதது. ௰௨: ௪. ௰௮: ௨௨.

௰௧. அவளபுருஷனிருதயம அவளை நமபும உடைமைஉறபததி அவனுககுககுறைபடாது.

௰௨. அவளுயிரோடிருககிற எலலாநாளகக ளிலும அவனுககு ததுனமையை அலல நனமை யையே செயகிறாள.

௰௩. ஆடடுமயிரையுஞ சணலையுநதேடி விரு பபமான கைகளால வேலைசெயகிறாள.

௰௪. அவள வியாபாரககபபலகளை பபோ லிருககிறாள தூரததிலிருநது தனபிழைபபை வர பபணணுகிறாள.

௰௫. இருட்டோடே எழுந்து தன்வீட்டுக்கு ஆகாரமுந் தன் வேலைக்காரிகளுக்குப் படியுங் கொடுக்கிறாள்.

௰௬. ஒரு வயலை விசாரித்து அதை வாங்குகிறாள் தன் கைகளின் பலனால் திராட்சத்தோட்டத்தை நாட்டுகிறாள்.

௰௭. தன்னைப் பலத்தால் இடைகட்டிக்கொண்டு தன்புயங்களை உரமாக்குகிறாள்.

௰௮. தன் வியாபாரம் நல்லதென்றறிகிறாள் அவள் விளக்கு ராவில் அணையாது.

௰௯. தன் கைகளை ராட்டினத்துக்கு நீட்டுவாள் அவள் விரல்கள் கதிரைப் பிடிக்கும்.

௨௰. தன் கையைச் சிறுமையானவனுக்கு விரித்துத் தன் கரங்களை எளியவனண்டைக்கு நீட்டுகிறாள்.

௨௧. தன் வீட்டாரின் நிமித்தியங் குளிருக்குப் பயப்படாள் ஏனெனில் அவள் வீட்டாரெல்லாருக்கும் ரெட்டைப்புரை உடுப்பிருக்குது.

௨௨. சமுக்காளங்களைத் தனக்குண்டுபண்ணுகிறாள் நற்பட்டும் ரெத்தாம்பரமும் அவளுடுப்பு.

௨௩. அவள் புருஷன் வாசல்களில் தேசத்து மூப்பர்களோடே உட்கார்ந்திருக்கையில் பேர்பெற்றவனாயிருக்கிறான்.

௨௪. மெல்லிய பட்டைவயை உண்டுபண்ணி வித்துப்போட்டு கச்சைகளை வர்த்தகருக்குக் கொடுத்துவிடுகிறாள்.

௨௫. அவளுடையிலேயும் அலங்காரமுமாயிருக்குது வருமநாளுக்கென்று திடனாயிருக்கிறாள்.

௨௬. தன்வாயை ஞானத்தோடே திறக்கிறாள் தயவுள்ள போதகம் அவள் நாவின் மேலிருக்குது.

௨௭. அவள் சோம்பலின் அப்பத்தைப் போசியாமல் தன்வீட்டுக்காரியம் எப்படி நடக்குமென்று கண்ணோக்கமாயிருக்கிறாள்.

௨௮. அவள் பிள்ளைகளெழும்பி அவளைப்பா

க்கிய

ககியவதி எனகிறார்கள அவள புருஷனும அவளை
பபுகழுகிறான.

௨௯. அநேகமபெணகள சாகிஷணததயை ககா
ணபிககிறார்கள நீயோ அவர்களெலலாருககும
மெலபபடடவளெனறு அவளை பபுகழுகிறான.

௩௰. செசசகாஙகளாளததனமும அழகும மாய
ஜகபுமாயிருககுது கர்ததருககு பயபபடுகிற
பெணசாதியெ புகழபபடுவாள.

௩௧. அவளுககு அவள கைககளின பலனை க
கொடுஙகொள வாசலகளில அவள செயலுகக
ளினநிமிததியம அவளைபபுகழககடவார்கள.

சாலொமொனின வாககியப
பொஷததகம

முகிநதது முறறும